Nr. 125. Czwartek, 2 Czerwca 1892. Rok 82.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 złr. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 złr 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany" dla prenumeratorów *Gazety Lwowskiej* kosztuje we Lwowie rocznie 10 złr., półrocznie 5 złr., kwartalnie 2 złr. 50 ct., miesięcznie 84 ct. Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail, Nr. 105 bis.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 22 maja b. r. zamianować najmiłościwiej, zatrudnionego w Ministerstwie wyznań i oświaty, posiadającego tytuł i charakter radcy Namiestnictwa, starostę Tadeusza Szawłowskiego, radcą Namiestnictwa i referentem dla spraw administracyjnych i ekonomicznych w galicyjskiej szkolnej Radzie krajowej.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył porucznikowi w rezerwie, Romanowi hr. Drohojowskiemu, w pułku ułanów im. Cesarza Franciszka Józefa nr. 4 nadać najmiłościwiej godność podkomorzego z uwolnieniem od taksy.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 19 maja b. r. najmiłościwiej zatwierdzić wybór właściciela dóbr Antoniego Józefowicza na zastępcę prezesa Rady powiatowej w Borszczowie.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 1 czerwca.

W krótkim okresie czasu pojawiło się w Berlinie kilka broszur, które wywarły w szerokich kołach niezwykłe wrażenie i stały się przedmiotem ożywionych dysput dziennikarskich. O dwóch, mianowicie o broszurze jednego z koryfeuszów obozu antisemickiego Ahlverdta p. t. *Judenflinten* usiłującej wykazać, iż dostarczone dla armii przez firmę Löwego karabiny są najgorszego gatunku i kwestyonują tym sposobem bitność wojska na wypadek wojny, które to zarzuty są według oficyalnego oświadczenia ministra wojny zupełnie nieuzasadnione, niemniej o broszurze przyjaciela cesarza Wilhelma z lat dawniejszych Anglika Poultney-Bigelowa, krytykującej surowo działalność ks. Bismarcka jako męża stanu i człowieka prywatnego — mieliśmy sposobność pisać na innem miejscu. Obecnie zamierzamy zwrócić uwagę na wyszłą co dopiero broszurę pod tytułem „Udział Jezuitów w dziele wyniesienia Prus do rzędu królestw." Autor dr. filozofii Mikołaj Thömes na podstawie długich i gruntownych studyów, przedsiębranych w różnych archiwach, pisze na wstępie o zabiegach Jezuitów, jakie czynili na Dworze cesarskim w Wiedniu i dworze królewskim w Warszawie, celem wyjednania domowi Hohenzollernów — korony królewskiej. Oni to dopomagali Fryderykowi I do uzyskania uznania godności królewskiej nie tylko ze strony Austryi i Polski, lecz także stanów państwa niemieckiego, Anglii, książąt włoskich a nawet Szwecyi, którą pozyskać było najtrudniej. To też listy, jakie zamienił pierwszy król pruski ze swymi politycznymi przyjaciółmi Towarzystwa Jezusowego, aby wyjednać ich pomoc w urzeczywistnieniu swych planów, pełne są podziwu, uznania a nawet zachwytu dla uczniów Lojoli a zarazem zapewnień niewygasłej wdzięczności. Na podstawie tych to listów skreślił autor przeważnie swą broszurę.

Przedmowę do niej napisał deputowany dr. Lieber, wyjaśniając na wstępie co go skłoniło do tego. Oto podjął on tę pracę pod wrażeniem oświadczenia, złożonego przez generała Caprivi'ego, iż gdy w radzie związkowej stanie na porządku dziennym sprawa odwołania z wygnania Jezuitów, pruski rząd królewski odda swój głos przeciw odnośnemu wnioskowi. Autor przedmowy przyznaje wprawdzie, iż Jezuici czyniąc zabiegi po myśli Fryderyka I mieli głównie na oku pozyskanie Prus dla krucyaty przeciw Turcyi, w każdym jednak razie zasługi ich zbyt są wielkie, aby niemieli prawa liczyć na uznanie obecnej generacyi. Tymczasem królewski rząd pruski ciągle jeszcze zajmuje w obec nich nieprzyjazne stanowisko i wzbrania się odłączyć od tych, którzy radziby wygładzić zakon Jezuitów.

Sprawy krajowe.

(Memoryał Wydziału krajowego do Rządu w sprawie subwencyonowania hodowli bydła w kraju.)

(§) Na ostatniej sesyi uchwalił Sejm — jak wiadomo — ustawę o licencyonowaniu buhajów, i utrzymywaniu buhajów gminnych. Nadto uchwalono utworzenie stałego funduszu hodowlanego, w wysokości 50.000 zł. na udzielanie pożyczek tym gminom, które, według powyższej ustawy, będą musiały postarać się o buhaja gminnego, a nie rozporządzają na ten cel dostatecznemi środkami. Na inne zaś środki podniesienia hodowli bydła rogatego, a głównie na subwencyonowanie obór zarodowych, urządzanie wystaw, premiowanie hodowców, i t. p. uchwalił Sejm wstawiać w budżet krajowy, począwszy od 1 lipca b. r., corocznie po 30.000 zł., polecając zarazem Wydziałowi krajowemu, ażeby na ten sam cel wyjednał u Rządu taką samą subwencyę ze skarbu państwa, to jest, po 30.000 zł. rocznie, na lat 10 zapewnionych.

W wykonaniu powyższego polecenia, Wydział krajowy odniósł się do Prezydyum Namiestnictwa o wyjednanie subwencyi na cel powyżej wskazany, w kwocie 30.000 zł., a względnie o podwyższenie dotychczas obu Towarzystwom rolniczym we Lwowie i Krakowie, udzielanej na cele hodowlane subwencyi, do wysokości 30.000 zł. i zapewnienie tejże na przeciąg lat 10.

Wydział krajowy podniósł w motywach swych, że sprawa podniesienia hodowli bydła w kraju naszym jest pierwszorzędnej doniosłości, tak ze względu na interes prywatny rolników, jak niemniej i przedewszystkiem ze względu na gospodarstwo krajowe w ogóle i interes państwa.

Zrozumiały to zresztą nasze krajowe Towarzystwa rolnicze i zajęły się już dawniej i bardzo energicznie tą sprawą. Zawlekana jednak przez bydło stepowe zaraza, obracała w niwecz wszelkie usiłowania tych Towarzystw i prywatnych hodowców. Dopiero od czasu, gdy zamknięcie granicy wschodniej dla bydła stepowego, uwolniło kraj od klęski zarazy gospodarstwo krajowe rujnującej, a Rząd udzielił Towarzystwom rolniczym większej cokolwiek subwencyi na założenie obór zarodowych, stacyj buhajów, i t. p., — zaczęły wyraźniej występować na jaw dodatnie rezultaty zabiegów i starań krajowych Towarzystw rolniczych.

Wydział krajowy zaznacza, że hodowla bydła w kraju postąpiła, ale postąpiła znaczniej u większych przeważnie właścicieli ziemskich, którzy posiadając potrzebne do tego środki, a zabezpieczeni od strat, na jakie dawniej przez zawlekanie zarazy stepowej narażeni byli, nie wahali się już poczynić potrzebnych nakładów. Podniósł się również — zdaniem Wydziału krajowego — stan hodowli bydła włościańskiego, ogół jednak tego bydła przedstawia pstrokaciznę skarłowaciałej pozostałości bydła krajowego i rozmaitych krzyżowań ras kolejno do kraju wprowadzanych, które utrzymywane jest jako „złe konieczne" głównie do produkcyi nawozu stajennego, gdyż do innych celów jest po największej części niezdatne, — a przynajmniej niezdolne zadość uczynić dzisiejszym potrzebom postępowego rolnictwa, a tem samem nieodpowiednie do powiększenia dochodu z ziemi, obciążanej coraz bardziej podatkami i innemi dodatkami.

Wydział krajowy podniósł następnie, że aby akcyę na polu podniesienia hodowli bydła w kraju przyspieszyć, a osiągniętych dotychczas rezultatów i poniesionych na nie kosztów nie stracić, uznały oba krajowe Towarzystwa rolnicze, zgodnie z kraj. Komisyą rolniczą, że na ten cel potrzeba kosztem niezbędnie około 60.000 zł. rocznie przeznaczyć i subwencyę tę na podniesienie hodowli bydła, przynajmniej na przeciąg lat 10 zapewnić. Bez takiej na pewien szereg lat z góry zapewnionej subwencyi, nie da się — zdaniem Wydziału kraj. — żaden racyonalny plan postępowania i użycia środ-

---

1)

Hajota.

Z cyklu: „Z dalekich lądów"

III.

ŁADUNEK PALMOWEGO OLEJU.

I.

W prywatnym pokoju jednego z faktoryjnych agentów na wyspie Fernando Poó, przy stole okrytym poplamioną, czerwoną serwetą, siedziało dwóch mężczyzn, żywą zajętych rozmową.

Starszy blady, z twarzą długą, wązką, obramowaną faworytami anemizzno rudego koloru, mówił po angielsku, z małą domieszką słów hiszpańskich, drugi dwudziestokilkoletni brunet, o smagłych, energicznych rysach, mówił po hiszpańsku, z małą domieszką słów angielskich.

Obaj rozumieli się wybornie.

Pierwszym był sam agent faktoryi Mr. Dawid Edgerley, drugim don Enrique Sarolla, od paru miesięcy zaledwie przebywał na wyspie jako turysta-malarz, studyujący miejscowe typy.

Teka młodego malarza musiała już być bardzo obficie zaopatrzoną, sądząc z gorliwości, z jaką oddawał się swej artystycznej pracy, tak niezwykłej w afrykańskich koloniach.

Widywano go codziennie, jak z olbrzymim parasolem i rysowniczemi przyborami wychodził za miasto Santa Isabel i przepadał na kilka godzin, zapewne szkicując okoliczne krajobrazy. Najbardziej wszelako musiały go interesować charakterystyczne zresztą postacie zesłańców z Kuby, portretował ich bowiem jednego po drugim, odwiedzając w tym celu codziennie niemal nędzne ich chatki i długie godziny tam spędzając.

Nikt jednak z europejskiej kolonii, zamieszkujący miasto Santa Isabel, nie mógł się pochwalić, że widział bodaj jeden rysunek don Enrique, pomimo, że młody malarz zdawał się być nader wylanego usposobienia, towarzyskie stosunki szybko tak z Hiszpanami jak z Anglikami pozawiązywał i chętnie każdemu opowiadał o swej artystyczno-podróżniczej żyłce, która podobno w dzieciństwie jeszcze tem się objawiała, że uczyć się nie chciał, z domu kilkakrotnie uciekał i srodze tem rodziców swoich, spokojnych kupców Walenckich martwił. Przyznawał się też z całą dobrodusznością do tego, że go zawsze za narwańca uważano, w co wszyscy łatwo wierzyli, bo narwańcem istotnie trzeba było być, żeby do Santa Isabel na artystyczne studya przyjeżdżać.

Dotychczas przyjeżdżano tu tylko sprzedawać dżyn, kupować olej palmowy lub plantować kakao.

Ale — naturalnie — każdemu wolno uprawiać taki proceder, jaki mu najwięcej do gustu przypada — nikt więc sobie zbytnio ekscentrycznością don Enrica głowy nie zaprzątał, a lubili go wszyscy, bo choć sam pił niewiele, innych chętnie częstował i zdawało się, że ma pieniądze.

Anglicy mówili o nim: *„Good fellow"*, a Hiszpanie *„Buen machacho"*, czyli wytwarzali mu jedną z najniewinniejszych reputacyj na świecie, „dobrego chłopca". — Dziwiono się tylko trochę, że gustował w towarzystwie Mr. Dawida Edgerley'a, który nie cieszył się pierwszorzędną opinią, a dla wielkiej wstrzemięźliwości w stosunkach z wodą i mydłem pospolicie *„the dirty Davy"* „brudnym Dawidkiem" był nazywany.

Ale zdziwiliby się jeszcze bardziej ci wszyscy, co znali zawsze uśmiechniętą wesoło, niemal naiwnie twarz don Enrica, gdyby go byli mogli zobaczyć siedzącego przy stole okrytym zaplamioną czerwoną serwetą, w prywatnym pokoju Mr. Dawida Edgerleya, sam na sam z bladym agentem.

Nie było w tej twarzy ani cienia wesołości, a jeszcze mniej naiwności. Brwi miał ściągnięte, jakby od wielkiego wewnętrznego natężenia, a wszystkie nerwy jego ściągłych rysów drgały mu tak samo, jak drgał głos, którym prowadząc rozpoczętą rozmowę, zapytywał:

— Więc jutro? jutro wieczorem!.... Na pewno?

— Przed dwoma godzinami mój kuter wrócił z Kalabaru — odpowiedział Anglik, na pozór niedbale, lecz i jego wązkie, bezbarwne wargi drżały trochę. — Parowiec tam jest i pojutrze rano będzie w naszym porcie.

— Bogu dzięki! Więc zabieramy się do dzieła bez straty czasu?

— A masz już pan wszystkie pieniądze?

— Wszak mówiłem panu, że nadeszły ostatnim parowcem.

— Nie widziałem ich.

Malarz otworzył leżącą przy nim na stole szkatułkę, jedną z tych, w jakich artyści swe wędrowne *atelier* nosić zwykli. — Ale nie było w niej ani śladu farb, tylko mała, drewniana, żelaznemi sztabkami obita skrzyneczka.

Ta, gdy don Enrique wieko jej uchylił, błysnęła złotem nowiutkich angielskich suwerenów, a błysnęła tak zaraźliwie, że mętne oczy agenta, przysłonięte białemi rzęsami, zapaliły się od niej jak dwa gorejące węgle.

— Dwa tysiące funtów szterlingów jest tutaj — rzekł dobitnie Sarolla. — Z chwilą gdy pan...

Agent przerwał mu, oglądając się trwożliwie.

— *Goodnes me!* — syknął. — Nie mów pan tak głośno, Don Enrique. Ściany mają uszy.

— Bądź pan spokojny! Wzrosłem w atmosferze, która uczy mieć się na baczności. Chciałem panu tylko powtórzyć raz jeszcze, że z chwilą, gdy ostatnia beczka naszego *carga* *) spocznie bezpiecznie pod pokładem, ta skrzynka stanie się pańską własnością.

— Nie moją, nie moją — odparł kwaśno brudny Dawidek. Lwią część zabierze kapitan.

— To już nie moja rzecz. Pan się z nim układałeś.

(Ciąg dalszy nastąpi).

*) Cargo. Ładunek okrętowy. (*przyp. aut.*)

ków ku podniesieniu hodowli bydła ułożyć, a tem mniej z pomyślnym skutkie przeprowadzić.

Wydział krajowy podniósł następnie, że w myśl opinii kraj. Komisyi rolniczej, funduszem subwencyjnym na oba Towarzystwa rolnicze we Lwowie i Krakowie w odpowiednim stosunku rozdzielonym, rozporządzać mają komitety tychże Towarzystw na podstawie planu przez nie wspólnie ułożonego, a po zasięgnięciu opinii kraj. Komisyi rolniczej przez Wydział krajowy zatwierdzonego. Wydział krajowy upraszał tedy Namiestnictwo, aby i subwencya z funduszów państwowych przez Rząd na cele podniesienia hodowli bydła przeznaczona, rozdzieloną była w tym samym stosunku pomiędzy oba kraj. Tow. rolnicze, w jakim przeznaczona na ten cel subwencya krajowa rozdzieloną zostanie.

Wreszcie podniósł Wydział krajowy, że jednym z najważniejszych środków podniesienia hodowli bydła jest ustawa hodowlana, która ograniczając dowolność w używaniu do hodowli rozpłodników nieodpowiednich, źle rozwiniętych lub o błędach organicznych, łatwo na potomstwo przenośnych, zaprowadza równocześnie obowiązek dla gmin utrzymywania rozpłodników dla podniesienia hodowli bydła odpowiednich. Jak wielką zaś wagę do jak najrychlejszego wprowadzenia tej ustawy w życie przywiązywał Sejm, dowodzi — zdaniem Wydziału krajowego — iż celem ułatwienia wprowadzenia tej ustawy w życie, uchwalił utworzenie osobnego stałego funduszu hodowlanego w wysokości 50.000 zł. Wydział krajowy wyraził zatem nadzieję, że Rząd w interesie kraju i państwa udzieli ze skarbu państwa subwencyi na podniesienie hodowli bydła w kraju naszym, oraz uzyska jak najrychlej Najwyższą sankcyę uchwalonej przez Sejm ustawy hodowlanej.

Rada Państwa.

Mowa J. E. Ministra skarbu dr. Steinbacha,

wygłoszona w pierwszem czytaniu projektów odnoszących się do uregulowania waluty.

(Dokończenie).

O tem, co pos. Neuwirth mówił pod względem przyszłych milionów srebra, nie będę rozwodził się szczegółowo. Proszę moi panowie, uważajcie mnie, za co wam się spodoba, tylko nie za zaciętego monometalistę. (*Głosy:* to wiemy!) Z góry stają na tem stanowisku, że byłoby to wielkie szczęście, gdyby powiodło się nakoniec sprowadzić zgodę między rozlicznemi państwami w tym celu, by stworzyć dla waluty wspólną podstawę. (*Brawo!*) Jeżli pod tym względem wolno mi wynurzyć pewną obawę, byłaby to ta, że nie poczyniono jeszcze niejednych kroków wstępnych, nie przystąpiono jeszcze do stworzenia warunków, od których by ta zgoda zależała. Mianowicie trudno będzie w chwili teraźniejszej mówić o stanowczem wyjaśnieniu się sytuacyi co do produkcyi kruszców szlachetnych. Dotychczasowe pod tym względem obrachunki, a mianowicie te, które są podstawą amerykańskiego ustawodawstwa z r. 1890, okazały się mylnemi; dla tego w przyszłych usiłowaniach, by w tym względzie postąpić naprzód, z pewnością trzeba będzie ten także punkt dokładnie roztrząsnąć. Nie mogąc tedy oświadczyć się co do stanowiska naszego względem jakiejś przyszłej konferencyi monetarnej, zwłaszcza gdy szan. pan pos. Neuwirth zapytał mnie o stanowisko Austro-Węgier, ja zaś w tej chwili o usposobieniu rządu węgierskiego naturalnie nic powiedzieć nie mogę, proszę przyjąć tylko zapewnienie, że od siebie bynajmniej nie bez sympatyj spoglądam na usiłowania co do sprowadzenia konwencyi międzynarodowej.

Przy tej sposobności szan. pan pos. Neuwirth zarzuca mi, że pragnę uczynić walutę niezawisłą od srebra, a to tak niezawisłą, jak gdybym uważał srebro za zarzucone już na zawsze. Na to odpowiedzieć muszę: on chce tego samego, chce bowiem zupełnie zaprzestać wybijania monety srebrnej, a tym sposobem od siebie także czyni walutę teraźniejszą równie stanowczo niezawisłą od srebra, jak to i ja zamyślam. To jest sytuacya, o którą w chwili teraźniejszej chodzi; pytanie toczy się na około tego: cóż można uczynić, by dzisiejszą walutę austryacką uczynić niezawisłą od chwiejności ceny srebra, która w czasach ostatnich stała się rzeczywiście bardzo fatalną? Nie wiemy na prawdę, co nam przyniosą czasy najbliższe; mogą przyniesić bez naszego przyczynienia się ogromną podwyżkę ceny srebra, a więc obniżenie naszego *agio* do stopnia całkiem niewiadomego, albo też sprowadzić nową obniżkę ceny srebra; a jakieby ta wywarła skutki na teraźniejszą walutę naszą, tego poprostu wcale przewidzieć nie można.

A teraz zwracam się jeszcze ku końcowym propozycyom szan. pana pos. Neuwirtha. Muszę powiedzieć, że dla mnie była to najciekawsza część mowy jego i do pewne go stopnia byłem nią zdumiony. Pos. Neuwirth staje przedewszystkiem na tem stanowisku, że nie trzeba teraz ustanawiać relacyi; zresztą zaś proponuje rozmaite rzeczy, o których lękałbym się, że może zbyt bardzo ograniczyłyby nasz obieg pieniężny. O tem jednak możnaby jeszcze pomówić z sobą. Wracam do rzeczy głównej: nie trzeba teraz ustanawiać relacyi! Dopóki nie? On mówi: dopóki się nie pokaże, czy najbliższa konferencya monetarna pozostanie bez rezultatu, czy też wyda rezultat; dopóki losy najbliższej konferencyi nie będą zdecydowane. A ja pytam: cóż wtedy? Pytanie to narzuca mi się na usta. Konferencya może więc — sam pos. Neuwirth nie wierzy w to — mieć ten rezultat, że natychmiast ustanowiony będzie stosunek między złotem a srebrem 1 : $15\frac{1}{2}$. Ten rezultat sprowadziłby prawdopodobnie bardzo znaczne obniżenie *agio* i oddziałałby na naszą produkcyę jestem o tem przekonany — niepomyślnie. Gdyby zaś konferencya ta, co łatwo być może, nie wydała żadnego rezultatu, cóż wtedy? Zdaje mi się, choć nie wiem, czy dobrze zrozumiałem, że z wywodów pos. Neuwirtha wypływa, iż w takim razie on sam także musiałby bądź co bądź pogodzić się z myślą o ustanowieniu stosunku dzisiejszej waluty papierowej do złota. Albowiem nie pojmowałbym, jakimby on sposobem bez ustanowienia tego stosunku chciał dojść do zaprowadzenia złota w naszej walucie; a wszakże i on tego chce. Ten stosunek wypadałoby w takim razie później dopiero ustanowić, i to w okresie, o którym nie wiemy, jak ten stosunek się ukształtuje. Otóż macie znowu tę samą sytuacyę co dziś; tak czy owak, rzecz zawsze na jedno wychodzi.

Dlatego ja pozwalam sobie zaproponować wam: zróbmy porządek natychmiast, postarajmy się ustanowić cenę naszej waluty papierowej względem złota raz na zawsze, abyśmy wybrnęli z trudności, aby nakoniec już położyć kres nadziejom zwyżki lub zniżki — podczas gdy pozytywne propozycye szan. p. posła Neuwirtha w rzeczy głównej na to wychodzą, żebyśmy czekali, a to z tej przyczyny, że spodziewa się, iż niezadługo wyjaśni się sytuacya. Ja, moi wielce szanowni panowie, bardzo się lękam, że im dłużej w tym względzie czekać będziemy, przez cały czas wyczekiwania będziemy znowu tylko pastwą spekulacyi jednej i drugiego z dwu prądów, o których mówiłem; będziemy stali wśród walki przeciwnych sobie opinij, i dojdziemy do wszystkiego innego, tylko nie do ustalenia naszych spraw pieniężnych.

Taka jest krótka odpowiedź moja na długie wywody posła Neuwirtha. Proszę wybaczyć, że krótka i nie wyczerpująca; ale na tak ogromne dzieło oratorskie inaczej odpowiedzieć nie mogłem, chcąc odpowiedzieć natychmiast. (*Huczne brawa*).

Sprawy parlamentarne.

Na przedwczorajszem posiedzeniu komisyi Izby deputowanych dla przedłożeń walutowych poseł młodoczeski E i m, powołując się na zbiorową deklaracyę Młodoczechów, złożoną przez Kaizla w Izbie, oświadczył, iż on i jego towarzysze polityczni głosować będą przeciw przejściu do szczegółowej dyskusyi. Gdyby jednak mimo to uchwalono przejście do specyalnej dyskusyi, natenczas jego stronnictwo stawiać będzie odpowiednie poprawki.

Następnie przemawiali pp. B e e r i N e u w i r t h, którzy żądali od p. Ministra skarbu wyjaśnień co do zapasów kasowych w złocie, co do planów Ministra względem obiegu srebra, niemniej co do kwestyi, czy względem wycofania not państwowych, oraz przyszłego stanowiska srebra, porozumiano się z Węgrami.

Pan Minister dr. S t e i n b a c h odpowiedział na te pytania, dał wyjaśnienia o zapasach złota, i rozwijał swój plan co do wybijania monet srebrnych.

Następnie deputowany P e e z bardzo gorąco przemawiał za przedłożeniem, i podnosił, iż Państwo przy konwersyach osiągnie znaczne oszczędności, i że wierzyciele hipoteczni w skutek obniżenia stopy procentowej odniosą również korzyści.

Po dalszych przemówieniach pp. Schaupa i Heilsberga, zabrał głos deputowany P l e n e r, i w imieniu swojej partyi złożył następujące oświadczenie:

„Nie trzeba się łudzić, że pierwsze wrażenie przedłożeń rządowych było pośród

---

17)

Młodość Fryderyka Wielkiego.

(Koser: Friedrich der Grosse, als Kronprinz. — Th. Fontane: Die Graffschaft Ruppin. — Friedrichs Briefwechsel mit dem Könige Friedrich Wilhelm I, seinem Vater. — Ernest Lavisse: Le Grand Frédéric avant l'avènement).

II.

(Ciąg dalszy).

Pracownia ta, było to sanctuaryum zamkowe. Tu żaden hałas ani z domu, ani z zewnątrz nie dochodził. Królewicz, podniósłszy głowę, widział tylko drzewa, wodę i niebo. A krajobraz Rheinsbergu ma swój czar odrębny, urok oazy pustynnej. Wśród okolicy piaszczystej, woda zdaje się tu bardziej przejrzystą a zieleń murawy świeższą. Brak wzgórz, czyni widok nieba bardziej rozległym, wspanialszym. Fryderyk nie był nieczułym na piękności przyrody, ale czułość ta nie sięgała zbyt daleko. Ówcześni ludzie nie doszli byli jeszcze do zachwytów nad zielenią lasów i zachodem słońca, a Fryderyk nie wyprzedzał swego wieku. Dobra książka, trafna myśl, szczęśliwie dobrany frazes, jak mówił, więcej warte, niż krajobraz. — Nie podnosił więc głowy, a o pogodę nie dbał. „Doprawdy nie wiem, mówił, jaka tu panuje pogoda. Moja cała działalność zamyka się w przestrzeni od mego pokoju do biblioteki“. Fryderyk czytał z szeroko otwartemi oczyma, sztywnie wpatrzonemi w książkę. On to powie później pewnemu młodemu oficerowi: „Umiesz ty czytać?.... Czytać, to znaczy myśleć“. Zamknąwszy książkę, zaczynał pisać, szybko, małemi literami, w liniach to długich, to krótkich, wierszem lub prozą. W tej ciszy i samotności nie odstępowała go na chwilę mała małpka, nazwiskiem Mimi.

W towarzystwie ludzi spędzał Fryderyk tylko czas obiadu, chwile poobiednie i przeznaczone na koncerta. Ze swych towarzyszy wydobywał on wszystko co tylko mógł pod względem nauki, wiadomości literackich i wesołości, ale sam umiał nie poddawać się i zachować sobie swobodę samotności. Czasem odbywał długie przechadzki, z którym ze swych przyjaciół, a wówczas rozmowa stawała się dyalogiem filozoficznym. W rzadkich wypadkach dawał się namówić na przejażdżkę łodzią do wyspy Remusa, gdzie dziś pokazują drzewa, sadzone ręką Fryderyka. Niektórzy z jego przyjaciół urządzali polowania, do których królewicz należeć nie chciał. „Ta namiętność — mówił — jest zupełnie sprzeczna z mojemi upodobaniami. Jest tu część towarzystwa, która poluje, a ja za nią oddaję się wówczas studyom“.

Fryderyk wstawał o czwartej zrana i czytał sześć godzin z rzędu; następnie przez dwie godziny robił notatki z dzieł przeczytanych i odpisywał niektóre ustępy. Po południu zasiadał znowu do pracy a czuwał nieraz do godziny drugiej w nocy. Próbował nawet zupełnie nie spać, ale po czterech dniach próby, zachorował ciężko, gwałtowne kurcze żołądkowe o mało go nie wyprawiły do wieczności; lekarze się gniewali, ale królewicz słuchać nie chciał: „Przyzwyczajenie — mówił — zmieniło zamiłowanie, jakie miałem do nauki, w naturę; gdy nie mogę czytać lub pracować, jestem tak, jak ci którzy namiętnie zażywają tabakę, a pozbawieni jej wpadają w niepokój i tysiąc razy sięgają do kieszeni po tabakierkę“.

Pierwsze nauki Fryderyka, kierowane przez nauczyciela Duhana, jakkolwiek nadwerężone mocno pedagogicznemi pomysłami króla, wyrobiły w nim wszakże pragnienie szerokiej umysłowej kultury. Odtąd filozofia, historya, literatura starożytna i nowożytna, matematyka, fizyka, pociągały go ku sobie kolejno; zatrzymywały go dłużej lub krócej, stosownie do usposobienia królewicza, który jednak w każdej gałęzi pragnął nabyć wiadomości. Uważał za swój obowiązek zrozumieć to wszystko, co było do zrozumienia; uczył się dla samej nauki, która mu sprawiała rozkosz, ale zarazem szukał w tem swego pożytku, nawet w takich studyach, które na pozór zdawały się najzupełniej bezinteresownemi. Całem światłem, spływającem z olbrzymiego widnokręgu nauki, pragnął on opromienić swoją drogę królewską.

Fryderyk sam zdradził tajemnicę swej pracy, podejmowanej w ciągu lat, spędzonych w Rheinsbergu. Napisał on tam wiele małych traktatów filozoficznych wierszami i prozą, jak poematy o „Dobroci Boga“ i o „Wolności“, jak rozprawa o „błędach umysłu“, jak rozprawa polityczna o „Stanie obecnym Europy“ i odprawa Macchiawela. W tymże samym czasie napisał Fryderyk przeszło tysiąc listów, gdyż należał do amatorów korespondencyi, owych gadułów, którym nie dość mową ustną „nie wystarcza, którzy mają zbyt dużo o wszystkiem do powiedzenia i zwierzenia się dla każdego, kto w świecie ma jakiekolwiek znaczenie. Wybierali oni zwykle sobie najrozmaitszych korespondentów, z których każdy potrafił dać odpowiedź o tym lub innym przedmiocie, zajmującym na razie ich umysł. W tem sposób dochodzili ci pisarze listów do „wytłómaczenia“ całego swego umysłu, wedle szczęśliwego wyrażenia Fryderyka.

Przed żadnym wszakże z tych swoich przyjaciół listowych, którzy przyłączali się do grona przyjaciół obecnych w Rheinsbergu, przed żadnym z nich Fryderyk tak dokładnie nie „wytłómaczył swego umysłu“, jak przed Wolterem, którego portret umieszczony został w sali zamkowej na pierwszym planie. Fryderyk zaraz nazajutrz po przybyciu swem do Rheinsbergu, poczuwszy się po raz pierwszy wolnym i panem siebie samego, wyprawił list do Woltera. Pisać do Woltera, to znaczyło w myśli królewicza, wyzwolić się z długiej opieki, z ciemności wydostać się na światło, zająć stanowisko tak w chwili obecnej, jak i na przyszłość. Otrzymać list od Woltera, to było dla Fryderyka, który chciał być królem-filozofem, a był na razie początkującym literatem, szczęściem i początkiem sławy. Nigdy kochanek z takiem upragnieniem nie oczekiwał nadejścia poczty, jak Fryderyk w tych czasach, gdy się spodziewał listu z Cirey. Wysyłał sługi na przeciw kuryera, stawał u okna, aby go dojrzeć z daleka, zrywał się z miejsca z najżywszym szmerem w przedpokoju, a gdy wreszcie kuryer nadszedł, z gorączkowym niepokojem przerzucał listy, szukając upragnionego pisma. Gdy je ujrzał, sam pospiech nie pozwalał mu otworzyć koperty; czytał wreszcie, ale tak szybko, że musiał po raz drugi i trzeci odczytywać, aby uspokojony nieco umysł mógł zrozumieć to co czytał. — Wolter, któremu Fryderyk tę chwilę przybycia pocztowego kuryera sam opisuje, odpowiada na to: „Jestem upojony rozkoszą, podziwem i wdzięcznością.“ Obaj prawią sobie najprzesadniejsze komplementa. „Jaka to szkoda — pisze Wolter — że urodziłeś się, aby panować gdzieindziej; i oświadcza się wiernym poddanym tego, którego nazywa: *Divus Fredericus*. „Markizat Cireyski — pisze — jest starożytną posiadłością Brandenburgii.“ Ażeby wysławić swego bohatera ucieka się do historyi i mitologii · Fryderyk jest uczeńszym od Alcybiadesa a gra na flecie lepiej od Telemaka“ Fryderyk, dający odprawę Machiawelowi, to Apollo zwalczający smoka; za otrzymaną butelkę węgierskiego wina dziękuje królewiczowi, zowiąc go Bachusem uzdrowicielem; za poradę lekarską otrzymuje Fryderyk miano Marka-Aureliusza, który został Eskulapem itd. itd. Królewicz nie pozostaje dłużnym w odpowiedziach równie pochlebnych. „Było przecie konieczną — pisze on do Woltera — abyś na świat przyszedł, by mię uczynić szczęśliwym“, i dodaje, że on zaledwie wierzyć temu może, iżby na świecie mógł istnieć umysł tak potężny jak Wolter. Stworzył był już sobie — przyznaje — cały system, aby zaprzeczyć istnieniu Woltera. To przecież niemożebną jest rzeczą, aby jeden człowiek mógł podjąć pracę tak olbrzymią, przypisywaną Wolterowi. W Cirey istnieje niewątpliwie całe grono uczonych, akademia nauk, złożona z pierwszych znakomitości świata, z filozofów, którzy tłómaczą Newtona, poetów heroicznych, Katullów, Tucydydesów — a dzieła tej akademii wychodzą pod imieniem Woltera.... Nie — woła znowu — ty musisz istnieć, jak Bóg istnieje!

Z po za mgły tych pochlebstw widnieje wszakże zamiar Fryderyka. Według własnych słów Fryderyka rozmowa lub korespondencya, to handel zamienny myśli, — otóż w tym handlu Fryderyk usiłował się zbogacić. Stosunki z Wolterem pochlebiały jego miłości własnej, która mu też nieraz podszeptywała myśl dorównania, jeśli nie przewyższenia Woltera. Usiłuje przeto zmierzyć swój umysł z jego umysłem, — czasem wyrywa mu się słówko, stawiające go na równi z uwielbionym uczonym: „My poeci!“ pisze raz do Woltera. A współzawodnictwo pragnie widocznie. Wolterowi, jako dramaturgowi, donosi, że przygotowywa tragedyę, której bohaterami będą Nisus i Euryala. Wolterowi, jako uczonemu przedstawia doświadczenia i hypotezy w kwestyach fizycznych; historykowi. przesyła swoje „Uwagi o stanie obecnym Europy“ i odprawę Macchiawela; z filozofem prowadzi dyskusyę o Bogu, duszy i wolnej woli. Przy tem wszystkiem mówi o Francyi i francuskim umyśle z wielką admiracyą; o Niemczech zaś i Niemcach wyraża się ze skromnością. Lecz z po za tych pochwał i pomimo tej skromności, przejawia się znowu cel widoczny i mimowoli przypominają się słowa, które lat kilka przedtem pisał Fryderyk do siostry, wybierając się na kampanię nadreńską. „Chciałbym pokazać pp. Francuzom, że w głębi Niemiec znajdują się dzielni młodzieńcy, dość zuchwali, aby bez trwogi stanąć w obec ich armii.“ W stosunkach z Wolterem Fryderyk czynił to samo: stawał bez trwogi w obec jego wiedzy i pozornie sławionego „ducha“ Francyi.

(Ciąg dalszy nastąpi).

publiczności bardzo przykre. On sam dotknięty był niemile, iż pierwszy krok, który prowadził do pożądanego przez jego partyę celu reformy waluty, musiał wywołać niekorzystne wrażenie. Powód leży przedewszystkiem w fakcie, że opinia publiczna na regulacyę waluty nie była jeszcze dostatecznie przygotowana. Drugi powód leży jednak bezwarunkowo w wysokości relacyi, gdyż w ustanowieniu jej musiano upatrywać pewną tendencyę, niezgodną z tendencyami, jakie się przypuszcza przy przywróceniu waluty w państwie. Przez ustanowienie tej wysokiej relacyi starano się przeciwdziałać tym socyalnym interesom, które w ostatnich czasach podnoszono przeciw kruszcowej walucie. Na rachunek kredytu państwa nie powinien być przy tej sposobności robiony drobny interesik. Tej małej plamy nie można zetrzeć z całej historyi Czas oznaczenia relacyi musi wprawdzie poprzedzić wypłatę w gotówce, ale ten okres nie powinien być dłuższy, niż tego wymagają monetarno-techniczne i przygotowawcze zarządzenia.

Minister skarbu powiada, iż „nabycie złota potrwa bardzo długo, potrzebna jest wielka przezorność, zakupna trzeba robić potajemnie“ to i tak niewątpliwie upłynie wiele czasu, zanim nastąpi podjęcie wypłat w gotówce. W ten sposób wielkiej akcyi nadano szczególniejszy charakter. Nawet rolnictwo na wieczne czasy nie będzie ochronione przez ustalenie kursu 119. Dla właścicieli renty złotej ta wysoka relacya jest najpomyślniejsza, co antykapitalistyczne koła niech przyjmą do wiadomości. Wpływ relacyi na ukształtowanie się cen w Państwie zbyt przecenionio. Wielcy eksporterzy pszenicy w Węgrzech osiągną korzyść, której jednak węgierski wieśniak z pewnością nie uczuje. A więc także i w Węgrzech wpływ wysokiej relacyi jest przeceniony. Oznaczona cyfra nie odpowiada naturalnemu rozwojowi ruchu ażia, a jeśli p. Minister zapewniał, iż kursu nie wyśrubowano sztucznie w górę, to nie może on twierdzić przeciwnie. Ale wszystkie koła ludności, nawet giełda, są zdania, iż miało miejsce pewne wpływanie na ruch dewiz. Bez zakupna walut przez Rząd, mielibyśmy może kurs złota 115 lub 117. Stronnictwu mojemu nie zależy zresztą nic na walkach interesów, ale ze względu na powagę i godność austryackiego państwa musi wywrzeć złe wrażenie, jeśli tak wielka akcya tem się rozpoczyna, iż wartość własnego guldena zostaje przez Rząd obniżona.

„Największe wątpliwości wywołuje ta okoliczność, iż w całym szeregu punktów brak jeszcze jasności. Prawda, że pod pewnym względem program nie może być szczegółowym, ale przecież muszą być naznaczone pewne kroki, któreby dowodziły poważnych zamiarów Rządu i publiczność bliżej objaśniły. Jakiż będzie stan po uchwaleniu ustawy? Stabilizacya wartości przeciw wahaniom złota ku górze nie zostanie osiągniętą, a tem samem stworzoną będzie swobodna premia dla spekulantów walutowych, którzy będą mieli pewność, że dewiza nie może spaść poniżej 119. Jeśli n. p. nadeszłaby wiadomość, że książę bułgarski został zastrzelony, moglibyśmy się doczekać kursu dewizy 128. (Poruszenie). Czy na wypadek podniesienia się wartości przy pomyślnych żniwach, pomyślnym bilansie płatniczym i t. d., przypływ złota nastąpi, to pytanie“.

Mowca przemawia następnie przeciw adoptowaniu mniejszej jednostki monetarnej, powołując się na Niemcy, gdzie po zaprowadzeniu marki, artykuły codziennego użytku najmniej nie potaniały i tak w końcu oświadcza:

Co się tyczy ogólnego stanowiska całej zjednoczonej lewicy niemieckiej, to musi się ona liczyć z faktem, iż projekty zostały wniesione. Stronnictwo to jednak będzie żądało stanowczych rękojmi, a zmierzające do tego poprawki nie wydają mu się niemożliwemi po oświadczeniach węgierskich posłów w komisyi finansowej w Peszcie. Publiczność nie powinna utwierdzić się w mniemaniu, iż w tej wielkiej akcyi chodzi tylko o ustalenie relacyi, pomyślnej dla pewnego koła interesowanych. Gwarancyi dla podjęcia wypłat w gotówce nie widzi on w ustaleniu kalendarzowego terminu; takie terminy już wielokrotnie zapowiadano, ale z powodu różnych smutnych stosunków, ich niedotrzymano. Także nie może się on za tem oświadczyć, aby Minister skarbu był obowiązany podjąć wypłaty w gotówce, skoro pewien zapas złota istnieć będzie. Noty państwowe są źródłem wszystkiego złego, a więc pierwszy krok tej akcyi polegaćby musiał na częściowem wycofaniu not. Minister niech nie zwleka ani chwili z zaciągnięciem pożyczki na ten cel. Tych rent złotych nie powinno się trzymać w kasie, lecz oddać je bankowi, który za nie musiałby wydać srebro, a tego srebra użyłby Rząd do wykupienia jedno-guldenowych not papierowych. Na to potrzeba mniej więcej 80 milionów. Od tego, jaki los spotka wniosek niniejszy, który stronnictwo mowcy zupełnie na seryo i z całym naciskiem wniesie w formie poprawki, czyni p. Plener zawisłem dalsze zachowanie się stronnictwa swego w obec projektów walutowych.

Komitet ściślejszej **komisyi podatkowej** Izby deputowanych uchwalił wezwać Izby handlowe, towarzystwa rolnicze i związki przemysłowe o nadesłanie piśmiennych opinij o taryfie podatku zarobkowego.

Komisya dla **nietykalności poselskiej** uchwaliła odmówić żądaniu o dozwolenie ścigania pp. Bianchiniego i Morrego o obrazę czci, zaś p. Pernerstorfera o podżeganie do nienawiści i pogardy.

Większość komisyi **prawniczej** Izby deputowanych przyjęła przedłożenie rządowe w sprawie urządzenia ordynacyi familijnej imienia Dzieduszyckich. Dep. Vaszaty zgłosił odmowne wotum mniejszości.

Z Berlina.

(Pogrzeb burmistrza Forckenbecka. — Domniemywany jego następca. — Zamknięcie sejmu bawarskiego. — Z sejmu badeńskiego).

Pogrzeb pierwszego burmistrza, Forckenbecka, odbył się w asystencyi duchowieństwa protestanckiego, z wielką okazałością. Zwłoki złożono na cmentarzu protestanckim. Ks. biskup Kopp, do którego dyecezyi należy także miasto Berlin, odmówił pozwolenia swego na udział duchowieństwa katolickiego w pogrzebie, oraz na pochowanie zwłok zmarłego na cmentarzu katolickim. Jakkolwiek zmarły pochodził z rodziny szczerze katolickiej, należał w 1873 roku do składu trybunału dla spraw kościelnych, który to trybunał wywłaszczał biskupów katolickich z ich władzy i stolicy. Zmarłego burmistrza przeto należało uważać jako nienależącego do jedności Kościoła, skoro przyjmował władzę, naruszającą prawa tegoż Kościoła. P. Forckenbeck nadto — jak podnosi *Germania* — nie okazał żalu z powodu swych czynności, jako członek owego trybunału, ani nawet nie tłómaczył przyjęcia nominacyi tem, że przyjmuje ją dlatego tylko, aby ktoś inny w tym urzędzie nie działał na niekorzyść Kościoła katolickiego. Prasa liberalna obrzuca ks. Koppa potwarzami, rozpisując się o religijnym fanatyzmie, żądzy panowania duchownych i t. d. i t. d.

Jako następcę Forckenbeka, wymieniają księcia Henryka Carolath Schoenaich. Kandydat ten znany jest z zasad liberalnych; jako członek parlamentu niemieckiego i Izby panów sejmu pruskiego, występował otwarcie między innemi przeciw antisemityzmowi, a szczególnie przeciw wyjątkowej ustawie przeciw socyalistom, jeszcze za rządów księcia Bismarcka. Wtedy należał do stronnictwa wolno-konserwatywnego, później przeszedł do „dzikich“ i głosował zwykle z wolnomyślnymi.

Głośny w ostatnich czasach Ahlwardt, którego broszura o karabinach, dostarczonych przez firmę berlińską J. Loewego, tyle narobiła wrzawy, wydał drugą broszurę, którą wprawdzie prokuratorya skonfiskowała, ale przeszło 60.000 egzemplarzy tej broszury rozchwyciła publiczność. Otóż Ahlwardt twierdzi, że pierwsze informacye do swojej broszury o karabinach otrzymał od sekretarza fabryki Loewego, nie chcąc im jednakże dać wiary, przez kilka tygodni jak najstaranniej zbierał dowody. Materyał pozyskany przedstawił władzom, które go jednak pozostawiły bez uwzględnienia, tak, iż nie pozostało mu nic innego, jak ogłoszenie broszury, chociaż z góry wiedział, iż o brak patryotyzmu z tego powodu zostanie posądzony.

Broszura ta spowodowała ministra wojny do ponownego oświadczenia, iż dostarczone karabiny odpowiadają wszelkim wymaganiom, a zarzuty Ahlwardta są nawskróś bezzasadne. Podobno niezmordowany Ahlwardt przygotowuje trzecią broszurę.

Ks. regent Luitpold zamknął przedwczoraj orędziem sześcioletni okres sejmu bawarskiego. Końcowy ustęp orędzia brzmi: „Coraz więcej umacniają się w duchu pokojowym stosunki wewnętrzne i przedmiotowy sąd o wszystkich sprawach niemieckich. Niechaj przedstawiciele narodu dopomagają nam wytrwale i nadal w naszych usiłowaniach, podjętych dla pomyślności naszej ukochanej Bawaryi i dobra państwa niemieckiego, a przy Boskiej pomocy będziemy ztąd zbierać błogosławione owoce.“

Książę regent w orędziu przyrzekł, że przy układaniu nowej procedury karno-wojskowej dla państwa niemieckiego, uwzględni dotychczasowe przepisy bawarskie, o ile takowe okazały się pożytecznemi.

Sejm badeński odrzucił 31 głosami przeciw 28 wniosek centrum, dotyczący powrotu zakonów.

KRONIKA

Lwów, 1 czerwca.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Niskołyzy, w powiecie buczackim, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 50 zł.

— **Dr. Antoni Małecki** udał się wraz z małżonką na letni pobyt do Gmunden, zkąd około 15 lipca pp. Małeccy przybędą do Zakopanego.

— **Porządki w mieście**. Ulica Pańska została w tych dniach świeżo wybrukowana szutrem, a chodniki po obu jej stronach znacznie rozszerzono. Z powodu układania nowych kanałów w ulicy Piekarskiej, jest ona teraz dla ruchu kołowego zamknięta. Roboty około przesklepienia Pasieki (dopływu Pełtwi) w części od szkoły ewangelickiej ku ulicy Zamoyskiego postępują szybko i niebawem ukończone zostaną.

— **Jubileusz „Sokoła“**. Komitet uroczystości jubileuszowych podaje następujące informacye dla uczestników uroczystości:

1) Uczestników uprasza się, ażeby przyjeżdżali na główny dworzec.

2) Wszyscy przeznaczeni do kwater zbiorowych, złożą swoje pakunki (kuferki, zawiniątka z rzeczami) na dworcu, z kąd wozami będą przewiezione do szkoły przemysłowej. Pożądane jest zaopatrzenie każdego pakunku adresem dla uniknięcia pomyłek.

3) W szkole przemysłowej urządzone będą nieustające dwie kancelarye: kwaterunkowa i gospodarcza. Ta ostatnia doręczy wstępu na odsłonięcie tablicy pamiątkowej i na przyjęcie w ogrodzie Strzeleckim.

4) Członkowie „Sokoła“ lwowskiego, pragnący wziąć udział w przyjęciu na Strzelnicy, złożą po 1 zł.

5) Bilety do teatru zamawiać należy w dyrekcyi tegoż do południa w niedzielę (5 b. m.) za przesłaniem gotówki.

6) Członkowie mundurowani, a nie biorący udziału w ćwiczeniach, mają wstęp wolny na boisko.

7) Wyjazd do Podhorzec nastąpi 7 b. m. o godz. 6.30 zrana z Podzamcza. Karta legitymacyjna, uprawniająca do kupna biletu kolejowego, tudzież do przejazdu z Ożydowa i napowrót kosztuje 1 zł., a bilet na obiad w Podhorcach 80 ct. od osoby.

8) Innych kart legitymacyjnych, w obec cofnięcia obniżki cen przejazdowych na kolejach, nie rozsела komitet, bo są niepotrzebne.

Gdy osobnych pociągów nie będzie, raczą uczestnicy polskiego zjazdu „Sokołów“ przybywać do Lwowa pociągami ile możności popołudniowemi i w sobotę.

9) Członkowie komitetu przez cały czas Zjazdu nosić będą opaski amarantowo-białe na lewem ramieniu.

10) Druhowie, którym firma Rosenthala nie odmówiła wręcz dostarczenia strojów sokolich lub ćwiczebnych, otrzymają takowe z wszelką pewnością albo pocztą, albo w razie niemożności wysłania w czas, za przybyciem do Lwowa.

— **Z Kasyna miejskiego**. Wczoraj odbyło się walne zgromadzenie członków Kasyna miejskiego we Lwowie, pod przewodnictwem dra A. Pomianowskiego, wiceprezesa Kasyna. Sprawozdanie z roku ubiegłego przedstawia, że dochody wynosiły 14.875 zł. 51 ct., wydatki 13.669 zł. 7 ct. Zapas gotówki z końcem roku 1891 wynosi 1206 zł. 44 ct. Budżet na rok 1892 preliminowano w dochodach i wydatkach na 17.081 zł., przyczem w wydatkach mieści się już kwota 1812 zł. na zapłacenie ekwiwalentu. W ciągu r. 1891 przybyło: stałych członków 97, stałych gości 35, razem 132 osób, w porównaniu z r. 1890 liczba członków zwiększyła się o 34. Biblioteka Kasyna zwiększyła się w ciągu roku 1891 o 150 tomów dzieł treści beletrystycznej i naukowej.

Przewodniczący, otwierając posiedzenie, poświęcił kilka gorących słów pamięci zmarłego ś. p. bar Kannego, prezesa Kasyna. Udzielono absolutoryum wydziałowi za czynności w roku 1891. Zamknięcie rachunkowe również przyjęto bez żadnej dyskusyi.

Przy sposobności uchwalenia budżetu wyrażono gorące uznanie wydziałowi, a w szczególności gospodarzowi p. Włodz. Buynowskiemu. oraz podziękowanie amatorom, za urozmaicenie zabaw.

W sprawie zmiany statutu, wydział zaproponował wybrać 6 zastępców wydziałowych, których dotąd nie było, a to dla sprężystszego załatwiania spraw bieżących. Uchwalono wybrać komisyę, którаby się zajęła rewizyą statutu, poczyniła w nim zmiany odpowiednie i z nowo-wypracowanym statutem wystąpiła przed walnem zgromadzeniem.

W końcu przystąpiono do wyboru wydziału i komisyi statutowej. Wynik skrutynium ogłoszony zostanie później.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Zboiskach, w Sanockiem, Franciszek z Olexowa G n i e w o s z, w 64 roku życia, syn Józefa i Anieli z Ostaszewskich. Zmarły odebrał staranne wychowanie w Theresianum w Wiedniu, a wróciwszy do kraju, osiadł na roli. Ożeniony 1° voto z śp. Maryą Grotowską, siostrą b. posła do Rady państwa p. Leona Grotowskiego, 2° voto z p. Teofilą Morzanką, córką rodziny dawno w Sanockiem osiadłej, umiał dom swój uczynić jednym z najwięcej lubianych i najchętniej odwiedzanych. Ziemia sanocka, znana z konserwatyzmu szlachty, jedynym może w Galicyi przykładem, ani jednego majątku nie oddała w ręce żydowskie; ale też tutaj praca wytrwała, usilna, broni ojcowizny. Tem szlachetnem pojęciem obowiązków, jakie wkłada na dwór tradycya dziadów, odznaczał się ś. p. Franciszek, który wszędzie, gdzie mieszkał, potrafił z wsią, z plebanią obu obrządków utrzymać najprzyjaźniejsze stosunki. Podrzeb odbył się dnia 27 b. m. w Strachojcinie, gdzie oprócz mnóstwa ludu, przeszło ośmdziesiąt osób z bliższych i dalszych sąsiadów się zgromadziło, by zacnemu człowiekowi złożyć hołd ostatni.

W Krakowie, Michał Przygoń S z e l i g o w s k i, żołnierz polski z r 1831, urodzony w roku 1794 i Sabina T r z e t r z e w i ń s k a, córka Jana i Heleny z Kmitów, przeżywszy lat 70.

W Peszcie, dr. Karol K e l e t i, radca ministeryalny, dyrektor węg. biura statystycznego, w 59 r. życia.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie, dnia 1 czerwca 1892 r. Barometr opada.

W ubiegłej dobie licząc od godziny 12 w południe dnia 31 maja do 12 w południe dnia 1 czerwca b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku zmienny ze wschodu, co do siły mierny (2), niebo lekko zachmurzone, a powietrze miernie wilgotne (57 proc. wilg. względnej), opadu nie było.

Srednia temperatura w tym czasie była +19,9°C., najwyższa +25,7°C. dziś w południe, najniższa +15,0°C. w nocy.

Cała doba była pogodna.

Zniżka barometryczna 750 do 755 mm. znajdowała się w Islandyi; zwyżka 770 do 765 mm. w północnych Niemczech.

Stan barometru zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 765 mm.

Prognoza na dobę 2 czerwca 1892 roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku południowy, co do siły mierny (3); średnia temperatura doby pozostanie około +20°C., stan nieba będzie lekko zachmurzony, a względna wilgotność powietrza zwiększy się do 65 proc.; opad deszcz chwilowy, zresztą pogoda.

— **Kradzież na poczcie.** Dnia 19 b. m. skradziono poczcie wozowej w drodze między Kopeczyńcami a Probużną, list pieniężny z kwotą 2200 zł. adresowany do Leona Horodyskiego w Tłusteńkiem. Dochodzenie karne w toku; podejrzanych o kradzież aresztowano.

Do budynku urzędu pocztowego w Grębowie, wkradł się niewyśledzony dotychczas złoczyńca i skradł 68 zł. z kasy podręcznej. Zarządzono śledztwo.

— **Ks. Julian Kuiłowski**, biskup stanisławowski, przybył dnia 28 z. m. w towarzystwie ks. prałata Litwinowicza do Śniatyna, powitany przez starostę p. Arvaya, członków Rady powiatowej i plebanów dziekanatu śniatyńskiego, oraz orm. kat. proboszcza śniatyńskiego, ks. Michała Romaszkana. Następnego dnia rozpoczął ks. biskup Kuiłowski wizytacyę kanoniczną dziekanatu śniatyńskiego.

— **Dr. Antoni Surowiecki**, adwokat w Tarnobrzegu, został ustanowiony generalnym substytutem ś. p. dra Józefa Tumidajowicza, adwokata w Tarnobrzegu, zmarłego w dniu 22 maja b. r.

— **Z Uniwersytetu**. Wybór rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego na rok szkolny 1892/93, odbędzie się w sobotę, dnia 4 b. m. o godzinie 12 w południe. Imatrykulacya uczniów Uniwersytetu, wpisanych na bieżące półrocze letnie, odbędzie się w sobotę, d. 11 b. m.

— **Dr. Piotr Gross**, pełnomocnik krakowskiego Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń, zrezygnował z tej posady ze względu na stan swego zdrowia. Dr. Gross urzędować będzie jednak jeszcze do listopada.

— **Kurtyna dla nowego teatru krakowskiego**. *Czas* dowiaduje się z pewnego źródła, iż toczą się rokowania z p. Henrykiem Siemiradzkim o wykonanie kurtyny dla nowego teatru krakowskiego. Podobno p. Siemiradzki gotów jest wykonać kurtynę Myśl wykonania kurtyny przez p. Siemiradzkiego znalazła gorące przyjęcie w kołach znawców sztuki i podobno gotowi oni są przyczynić się poważniejszą kwotą do kosztów wykonania.

— **Fiasco Falba**. Dzień Wniebowstąpienia Pańskiego był znowu porażką dla proroczych uroszczeń Falba. Podług jego przepowiedni bowiem miał to być dzień „krytyczny“ pierwszorzędnej wagi. Tymczasem oprócz dość silnego upału, nie odznaczała się ta doba niczem szczególnem.

— **Sto semestrów.** Głośny filozof i estetyk niemiecki, Maurycy Carriére, profesor wszechnicy w Monachium, obchodził temi dniami rzadką uroczystość: oto zaczął setne półrocze swych wykładów, rozpoczętych w Giessen. W dziejach uniwersyteckich jest to wypadek istotnie wyjątkowy.

— **Z Gorlic** nam piszą: Popis publiczny uczniów uzupełniającej szkoły przemysłowej odbył się w pięknie przystrojonej sali, dnia 15 z. m. wieczorem przy współudziale poważnej liczby gości. Uroczystość zagaił kierownik szkoły, p. Karol Skwarczowski słowem wstępnem, którem powitał zgromadzonych — dalej wykazał doniosłość nauki dla stanu rzemieślniczego, olbrzymie usiłowania wysokiej Reprezentacyi krajowej w zakładaniu i utrzymywaniu szkół przemysłowych w naszym kraju, — wreszcie zwrócił uwagę publiczności na żmudną pracę nauczycieli, którą podejmują, kształcąc młodzież umęczoną pracą całodzienną i nocną, a przytem szorstką i rubaszną. Po odspiewaniu przez młodzież pieśni na dwa głosy: „Ojcze z niebios“ egzaminowano uczniów ze wszystkich przedmiotów wykładowych. — Wśród głośnego popisywania się uczniów na żądanie kierownika szkoły, kilku z nich kolejno wykonywało na tablicy szkolnej rysunki odręczne, zawodowe, później ćwiczenia piśmienne z zakresu stylistyki przemysłowej; — tu wywiązywali się uczniowie znakomicie. Ustne odpowiedzi uczniów wprawiały w zdumienie publiczność, która nie spodziewała się takich rezultatów po tak krótkiem, bo niespełna dwuletniem istnieniu szkoły. Również z wielkiem zajęciem oglądali goście przedłożone na stole prace uczniów t. j. rysunki odręczne zawodowe, odznaczające się należytem wykończeniem i czystością — nie mniej zwracały uwagę publiczności wypracowania piśmienne z języka polskiego, w których widoczny był wielki postęp uczniów w korespondencyi zwykłej i w korespondencyi przemysłowej. Dla urozmaicenia popisu, w pewnych odstępach czasu spiewała młodzież na dwa głosy doborowe pieśni — a zakończyła popis pieśnią narodową.

Po skończonym egzaminie odczytał p. Karol Skwarczowski klasyfikacyę, która wykazała, iż na 158 klasyfikowanych uczniów, otrzymało postęp 127 czyli 80 prc., a między nimi 25 uczniów ze stopniem celującym.

Uczniom celującym, z wzorowemi obyczajami i z wytrwałą pilnością rozdano nagrody w książeczkach kasy zaliczkowej, które reprezentowały kwotę 130 zł., nadto obdarowano ich pięknemi książkami do nabożeństwa i portretami wielkiego wieszcza Adama Mickiewicza.

Marszałek Rady powiatowej p. Edward Miłkowski, zabrawszy głos unosił się nad rozkwitem tej młodej jeszcze instytucyi i dziękował nauczycielstwu za pracę tak bogatą i wydatną w skutkach. Burmistrz miasta Gorlic, p. Wojciech Biechoński przemawiał ciepłemi słowy do młodzieży, zachęcając ją do wytrwania w pracy i do dalszego chętnego korzystania z nauk w tej szkole jej udzielanych — majstrów zaś wzywał, by regularnie terminatorów do szkoły posyłali. Na tem skończyła się uroczystość.

— **Czteroletnia adwokatka.** Wzruszająca scena odegrała się w jednym z sądów wiedeńskich. Do izby sądowej niepostrzeżenie weszła malutka, może czteroletnia dziewczynka i, zwracając się do sędziego, rzekła: „Mama posyła mnie, abym pięknie poprosiła, żeby panowie puścili nam tatusia, bo nie mamy co jeść“. Sędzia i sekretarz spostrzegli, że dziewczynka chciwie spoglądała na bułkę, leżącą w kącie na biurku. Sekretarz podał ją dziewczynce, która wybiegła zaraz do przedsionka, wołając: „Mamo, chodź, pan dał nam coś do jedzenia“. Z tłumu wyszła biednie przyodziana i wynędzniała kobieta z dwuletniem dzieckiem na ręku. Była to żona wyrobnika, Józefa Handramy, którego sąd, za jakieś drobne wykroczenie z przed lat czterech skazał na ośmiodniowy areszt. Żona jego i dzieci od dwóch dni już nic nie jadły. Pozostawało mu jeszcze sześć dni do odsiedzenia, a więc tyleż dni głodu dla żony i dzieci. Urzędnicy sądowi zebrali pomiędzy sobą składkę, która w tym szczęśliwym wypadku złagodziła skutki nieubłaganej sprawiedliwości.

— **Król Aleksander** serbski omal nie uległ w tych dniach strasznemu wypadkowi. Wracając ze spaceru z za miasta do Belgradu końmi, chciał przejechać przez tor kolejowy w chwili, kiedy właśnie zbliżał się pociąg, którego nie mógł woźnica dojrzeć, bo w owem miejscu tor kolejowy idzie kręto. Na szczęście żandarm patrolujący spostrzegł niebezpieczeństwo i wstrzymał konie w momencie, gdy tuż przed powozem królewskim przeleciał pociąg. Król podziękował żandarmowi wzruszony, podniósł do wyższego stopnia i nadał mu order Takowy.

— **Podróżnik francuski** i badacz naukowy, Józef Martin, zmarł podczas swej podróży po Azyi mniejszej w miejscowości Nowy Margelan, w prowincyi Terghana, w dniu 23 b. m.

— **Prawnuczka Schillera**. W Londynie żyje jeszcze prawnuczka Schillera, kobieta już nie młoda i chorowita, nie z własnej winy pozbawiona wszelkich środków egzystencyi. Tamtejsze niemieckie towarzystwo dobroczynności zdobyło się na wyznaczenie jej pensyi, wystarczającej na zapłacenie — komornego; opłaciwszy atoli mieszkanie, nieszczęśliwa może z głodu umierać. Dzienniki niemieckie żebrzą dla niej jałmużny, wskazując adres niemieckiego Towarzystwa dobroczynności w Londynie.

— **Cena kobiety.** Nic tak Chińczyków, w czasach pierwszego ich zetknięcia się z Europejczykami, w podziw nie wprawiało, jak uszanowanie, jakie ci ostatni okazywali kobietom. Służba, na widok siedzących przy stole wraz z mężczyznami niewiast, wprost oburzała się na takie lekceważenie godności męskiej. Gdy pierwszy gubernator Hongkongu, lord Chisan, zjechał tamże w r. 1842 wraz z żoną, odwiedził go jeden z bogatych mandarynów. W czasie odwiedzin tych, pilnie przypatrywał się żonie lorda, a gdy na chwilę wyszła z pokoju, zapytał go wiele dał za nią. Lord, pragnąc zabawić się kosztem Chińczyka, odparł po wahaniu: „Kosztuje mnie sporo bo 2.000 dolarów.“ „W takim razie — zaproponował mandaryn, dobywając pieniądze — dam za nią 5.000.“ Chińczyk propozycyę poparł tak poważnym wyrazem twarzy, iż lord tracąc chętkę do śmiechu, jął wykręcać się jaknajgrzeczniej, gdy zaś mandaryn napierał dalej, podnosząc ofertę do 7.000 dolarów, Chisan zmuszony był w końcu zapewnić go, że Anglicy, raz kupiwszy żonę, nie mają zwyczaju odprzedawania jej. A sporo upłynęło czasu i zaklęć, zanim Chińczyk uwierzył w podobnie nierozsądny zwyczaj i od targu odstąpił.

— **Kuchnia chińska.** W ostatnim numerze londyńskiego miesięcznika *Ateneum* spotykamy artykuł p. Bentinck, poświęcony kucharstwu chińskiemu. Dowiadujemy się z niego że kiedy n. p. w Europie mięso psa uważa się za niezdatne do jedzenia, w Chinach przeciwnie tuczą psy na pokarm dla ludzi. Szczególniej bardzo poszukiwane są jeszcze ślepe, ale tłuste małe szczenięta. Chińscy smakosze spożywają je oblane przyrumienionym olejem rycinowym. Koty również są uważane za przysmak, trzymają je na łańcuszkach, celem pozbawienia ruchu, by się prędzej i lepiej utuczyły. Ale najbardziej godne, jeśli nie zazdrości, to uwagi jest, że szczur zajmuje znakomite miejsce wśród chińskich przysmaków. Obmyślano nawet po folwarkach sposób licznego wychowywania tych zwierzątek przez stawianie szczurników. Wśród ścian z cegły umieszczają szeregi szklanych butli z szerokiemi szyjkami, tak umocowanych, że naśladują szczeliny, w których szczury lubią się gnieździć. W każdej takiej butelce wyrasta szybko nowa rodzina, a właściciel od czasu do czasu może obliczyć swój inwentarz i wybierać najtłustsze sztuki na zabicie. Para tłustych szczurów na rynku w Kotonie lub innem wielkiem mieście Państwa Niebieskiego, kosztuje przeciętnie $3^1/_2$ franka. Dalej w szeregu przysmaków u Chińczyków, spotykamy ropuchę; najbardziej poszukiwane są na targach żywione ryżem. Podawane są one na stół ze wszystkiem, podobnie jak u nas kwiczoły. Po ropuchach następują pająki, bez których żadna wykwintna uczta w Chinach się nie obejdzie. Poczwarki i gąsienice różnych owadów są zwyczajnym pokarmem ludności. Do zbytkownych potraw należą gniazda jaskółcze, a mianowicie ich część wewnętrzna, przejęta nawskróś rodzajem lepkiej śliny jaskółek, której one używają przy budowie owych gniazd. Używane są one na zupę, a porcya jej w jadłodajniach chińskich kosztuje 20 franków. Mleka krowiego nie używają zupełnie, jakoteż masła i sera, zato mleko kobyle, ośle i wielbłądzie cieszy się wśród Chińczyków wielkiem uznaniem. Mięso cielęce budzi u nich dziwny wstręt i nie mogą się wydziwić Europejczykom, że ci takowe jedzą. Najpowszedniejszym pokarmem ludności jest ryż, który spożywają w rozmaity sposób przyrządzony. Na stołach bogaczy i mandarynów podają ryż czerwony, który jest niczem innem, jak zwykłem ziarnem zbutwiałem, przybierającem po ugotowaniu barwę różową. Ryż taki nazywa się mandaryńskim i pod karą śmierci nie wolno go wywozić poza granice państwa.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I piętro, otwartą jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Z teatru. Wczoraj, po wielu trudnościach, przyszło nareszcie do skutku przedstawienie komedyi Przybylskiego p. t.: „Protekcya dam“. O tym najnowszym utworze sympatycznego i utalentowanego autora, napiszemy jutro obszerniej.

Repertoar teatralny. W teatrze letnim dziś, we środę koncert muzyki wojskowej 30 pułku piechoty pod osobistem kierownictwem kapelmistrza p. Rolla; jutro we czwartek „Honor“, komedya w 4 aktach Hermana Sudermanna. Trzeci gościnny występ pana Józefa Kotarbińskiego, artysty teatrów warszawskich, w piątek po raz drugi „Protekcya dam“, komedya w 3 aktach Zygmunta Przybylskiego.

Na pomnik Chopina. Komitet budowy pomnika Fr. Chopina uchwalił wystosować odezwę do wszystkich szkół muzycznych, aby urządzając popisy, nałożyły skromną chociażby cenę wstępu. W obec nader żywego interesowania się publiczności popisami, w sposób ten, nie dający się nikomu uczuć, można zebrać wcale pokaźną kwotę.

W koncercie dnia 6go czerwca na pomnik Chopina oprócz znakomitych sił wykonawczych, usłyszymy także niezwykłej doskonałości instrument, który bezinteresownie wypożyczyła p. Gabryelska, właścicielka składu fortepianów w Krakowie. Jest to wspaniały koncertowy Bechstein z angielską mechaniką. — Sprowadzono go umyślnie, gdyż p. Domaniewski grywa zwyczajnie na fortepianach angielskich. Kosztowny ten fortepian będzie mógł i po koncercie pozostać we Lwowie, oczywiście jeżeli znajdzie nabywcę.

Wystawa sztuk pięknych będzie przez czwartek i piątek, t. j. 2 i 3 czerwca, zamkniętą dla publiczności.

„Świat“ w najświeższym zeszycie (z 1 czerwca), przynosi seryę zajmujących i ładnych rycin. Na czele spotykamy winietę p. Artura Wielogłowskiego, przedstawiającą epizod wyścigów krakowskich. P. Jan Styka dostarczył dwóch studyów do postaci historycznych z obrazu „Polonia“; podobnie i p. Mieczysław Reyzner udzielił dwóch z natury pochwyconych typów z obrazu „Na nieszporach“. P. Stanisław Janowski narysował figurę Zołzikiewicza ze „Szkiców węglem“ Sienkiewicza. Uwagę zwraca reprodukcya obrazu p. Antoniego Austena „Odpływ po burzy“ i „Widok portu Calais“ p. Czesława Jankowskiego. Wśród wielu zasługujących na uwagę prac literackich, zaznaczamy odczyt p. Zygmunta Noskowskiego „Od Bacha do Chopina“ i dalszy ciąg pouczającej i fachowej rozprawy p. Wł. Łuszczkiewicza „Karta z dziejów malarstwa polskiego“. P. Antoni Lange ogłasza wiersz p. t.: „Pieśń o słowie“.

Korespondencya Redakcyi.

WPan G. w W. „Złotówka“ według Lindego, na którego powagę WPan się powołuje, znaczy „złoty polski“ (*ein polnisches Guldenstück*). — Wyraz ten nie może być przeto używany na oznaczenie złotego reńskiego, czyli „guldena“ waluty austryackiej. Raz jeszcze proszę WPana nie odbiegać od utartych i powszechnie przyjętych wyrazów i określeń, gdyż takie dowolne zmiany przyczyniają nam w dwójnasób pracy.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 31 maja.

Pokrywcze kupna spekulacyi popchnęły cokolwiek kurs kredytów naprzód. W skutek niepomyślnych wiadomości o stanie zasiewów na Węgrzech, oraz w skutek bankructwa wiedeńskiej znacznej firmy J & L. Löwy, której liczne weksle spoczywają w portfelach bankowych, początkowa dobra tendencya osłabła cokolwiek. Końcowe notowania wypadły jednak względnie dobrze. Stosunkowo najznaczniejszej zwyżki doznały akcye kolei Busztiehradzkiej, gdyż podskoczyły o 10 zł. na sztuce. W rublach stagnacya. Dewizy i waluty słabe. — W Berlinie realizowano papiery bankowe i górnicze. Rozeszła się pogłoska o zniżeniu cen koksu w rewirze bochumskim. Natomiast cena żelaza poszła o 3 marki w górę.

Plantacye chmielu. W W. Ks. Poznańskiem dłuższe ciepła oddziałały bardzo pomyślnie na rozwój plantacyj chmielowych; w ogóle obecny stan rośliny rokuje jaknajlepsze widoki. W Bawaryi wzrost chmielu w tym roku jest pomyślny. W Wirtembergii podobnież, chmiel jest tam już tak wysoki, że może być przytwierdzony do drutów i tyczek W Alzacyi dotkliwe zimna opóźniły znacznie rozwój roślinny; pędy ma nierówne i przeważnie liche. W Belgii chłody wpłynęły ujemnie na wegetacyę, w ostatnich dniach jednak spadły deszcze, po których spodziewają się poprawy tego stanu rzeczy. W Anglii szereg dni chłodnych, lecz słonecznych, wzmocnił roślinę, a częste lecz krótkie deszcze dostarczyły tyle wilgoci, ile potrzeba, aby roślina nie wybujała zanadto. W Stanach Zjednoczonych Ameryki północnej stan plantacyj chmielu jest niepomyślny, skarżą się też powszechnie na masę robactwa obsiadającego roślinę.

Targ zbożowy.

Dnia 1 czerwca 1892.

Lwów, pszenica 9·— do 9·10, żyto 7·80 do 8·10, jęczmień 6·— do 7·20, owies 6·90 do 7.50, rzepak nowy 9·50 do 10·—, groch 6·50 do 9·50, wyka 5·— do 5·50, nasienie lniane —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 6·50 do 7·25, hreczka 9·50 do 11·50, koniczyna czerwona 50·— do 60·—, biała —·— do —·—, szwedzka —·— do —·—, kminek —·— do —·—, anyż —·— do —·—, kukurudza 6·10 do 6·25, chmiel nowy za 60 kilg. 55·— do 65·—, spirytus 13·50 do 14·25.

Usposobienie słabe.

Kraków: pszenica biała 9·90 do 10·15, czerwona 9·59 do 10·10, żółta 9·50 do 10·10, żyto 8·50 do 9·20. jęczmień browarny 7·50 do 8.—, pastewny 7·— do 7·25, owies 6·75 do 7·15, hreczka 8·— do 9·— groch 8·— do 10·—, koniczyna czerwona 50·— do 65·—. biała 50·— do 70·—, rzepak 11·25 do 11·75 zł.

Usposobienie: słabe.

Praga: pszenica czeska 9·60 do 10·35, węgierska 10·20 do 10·35, austryacka —·— do —·—, jęczmień 6·10 do 9·75, owies 6·10 do 6·70, nasienie rzepakowe 12·50 do —·—, olej rzepakowy —·—, groch 10·— do 14·—.

Budapeszt: pszenica na wiosnę 8·62 do 8·64, na jesień 8·17 do 8·19, kukurudza na maj-czerwiec 5.03 do 5·05, na lipiec-sierpień 5·11 do 5·13, owies na maj-czerwiec 5·50 do 5·52, na jesień 5·52 do 5·54, rzepak na sierpień-wrzesień 11·70 do 11·80. Spirytus kontyng. bez podatku 17·50 do 18·—.

Linz: pszenica węg. 10·20 do 10·60, górno-austryacka 9·— do 9·60, żyto górno-austr. 9·— do 9·50, węg. 9·50 do 10·—, jęczmień górno-austr. —·— do —·—, górno-austr. pastewny 5·50 do 6·—, kukurudza 6·10 do 6·50, owies górno-austr. 5·60 do 6·40, czeski 6·15 do 6·60, nasienie lniane górno-austr. —·— do —·—, słód austr. 13·75 do 14·25, morawski 14·50 do 15·— (ceny za 100 kilo). Spirytus bez podatku pro 10.000 litr procent 19·25.

Targ zbożowy zagraniczny.

Warszawa: pszenica 113 do 126, żyto 104 do 116, średnie — do —, owies 74 do 94, średni — do —, gryka 102 do 110, jęczmień 75 do 92, na pasze — do —, kasza jaglana 118 do 138, gryczana 165 do 183, kukurudza 76 do 79, groch — do —.

(Ceny w kopiejkach za pud).

Okowita: Wiadro 100 prc. 10·05 rubli netto. Wiadro 78 prc. 8·80 do 2 prc.

Wrocław: pszenica 21·40 marek, żółta 21·30, żyto 20·60, owies 14·80, olej rzepakowy 55·50, kukurudza 13·50. Spirytus 56·70 m.

Szczecin. Pszenica na maj 210·—, na czerwiec-lipiec 206·—, żyto na maj 204·—, czerwiec-lipiec 189·—, olej rzepakowy 43·50, na wrzesień-październik 43·50, spirytus 38·50.

Gdańsk: Pszenica na maj-czerwiec — do — marek, na czerwiec-lipiec 169 do 170, na wrzesień-październik 155 do 156. Cena regulacyjna transytowej 174. Żyto na maj-czerwiec 189 do 190, na czerwiec-lipiec 180 do 189. Koniczyna biała — do — (za 50 kilo), czerwona — do —, szwedzka — do —, tymotka — do — marek. Spirytus niepodlegający cłu w towarze gotowym 63·—, podlegający cłu 43·—.

Hamburg. Pszenica 190·— do 205·—, żyto 186·— do 218·—, południowo-rossyjskie 178·— do 180·—, olej rzepakowy 55·—, spirytus 27·50.

Berlin: pszenica na maj 189·50, na czerwiec-lipiec 187·50, żyto loco 194·— do —·—. na maj-czerwiec 195·—, na czerwiec-lipiec 193·—, jęczmień 140 do 190, owies na maj 149·50, na czerwiec-lipiec 149·50, olej rzepakowy loco 53·40, na maj-czerwiec 53·10, wrzesień-paźdz. 53·80 Spirytus 10.000 litr procent Trallesa loco 38·40.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie, od 14 maja do 21 maja b. r. bez opłaty akcyzowej. Pszenica 9·40 do 9·65, żyto 8·15 do 8·50, jęczmień browarny 7·25 do 7·40, pastewny 6·35 do 6·75, owies 7·15 do 7·50, hreczka 9·50 do 11·—, kukurudza zeszłoroczna 6·50 do 6·75, nowa 6·— do 6·30 groch do gotowania 8·50 do 10·—, pastewny 6·50 do 8·25, fasola —·— do —·—, bobik 6·75 do 8·25, wyka 5·— do 6·25, koniczyna 50·— do 70·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—, anyż rossyjski 28·— do 29·—, anyż płaski 32·— do 33·—, kminek 20·— do 21·—, rzepak zimowy 9·75 do 10·25, rzepak letni —·— do —·—, nowy —·— do —·—, lnianka 8·— do 8·25. nasienie lniane 10·75 do 11·—, chmiel nowy 107·— do 116·—, nafta zwykła —·— do —·—, salonowa —·— do —·—, wszystko za 100 kilogr., spirytus 10.000 litr-procentowy kontyngentowany, z podatkiem konsumcyjnym 51·15 do 51·50.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan udzielał przedwczoraj przed południem ogólnych posłuchań i raczył przyjąć między innymi: Tajnego radcę ks. Adama Sapiehę, Namiestnika Morawy Loebla, ks. Pawła Sapiehę, radcę Dworu Drdackiego, i pensyonowanego wiceprezydenta wyższego sądu krajowego Madejewskiego. Na prywatnem posłuchaniu przyjął Jego Ces. Mość *attachés* wojskowych przy ambasadach niemieckiej i francuskiej pułkowników Deinesa i de Torcy, a następ-

pnie księcia della Grazia, ojca narzeczonego baronówny Maryi Rainerii.

Według dzienników wiedeńskich Jego Ces. Mość nadał order Złotego Runa: ks. Oettingen Wallersteinowi, komendantowi korpusu ks. Lobkowitzowi, wielkiemu koniuszemu ks. Liechtensteinowi, komendantowi korpusu Grünemu, oraz hr. Falkenhaynowi.

Najj. Pan odbył wczoraj przegląd bośniacko-hercegowińskich batalionów nr. 2, 3 i 4, zarządził taktyczne ćwiczenia i pochwalił postawę żołnierzy.

Najj. Pani wyjechała przedwczoraj rano z małym orszakiem do Lichtenegg pod Wels, w odwiedziny Najd. Arcyksiężstwa Franciszka Salvatora i Maryi Waleryi i powróciła wieczorem do Lainz.

Attaché wojskowy przy ambasadzie francuskiej w Wiedniu, pułkownik de Torcy opuści w tych dniach swą posadę i powróci do Francyi, gdzie obejmie komendę wojskową. Najj. Pan nadał mu krzyż kawalerski orderu Leopolda.

Ferye Izby deputowanych, jak dowiaduje się *Presse*, potrwają przez cały przyszły tydzień. Komisya dla przedłożeń podatkowych będzie odbywać do soboty codzienne posiedzenia, poczem odroczy się do przyszłego czwartku.

Dzisiaj mają być podjęte w Wiedniu na nowo rokowania w sprawie zawarcia traktatu handlowego między Austro-Węgrami a Serbią. Rokowania te zostały przerwane przed dziesięcioma dniami albowiem delegaci serbscy oświadczyli, że w kwestyi taryf i konwencyi przeciw zarazie bydlęcej potrzebują nowych instrukcyi z Belgradu.

Węgierska Izba deputowanych uchwaliła jednogłośnie rezolucyę Iranyi'ego, odnoszącą się do wolności religijnej i równouprawnienia wyznań.

Ruch emigracyjny wśród mieszkańców gubernii łomżyńskiej, jak pisze *Warszawski Dniewnik*, wzmaga się ciągle: Od dnia 1-go kwietnia po 1-szy maja r. b. opuściło ojczyznę 347 mieszkańców tej gubernii, przyczem, podobnie jak w marcu, powiat kolneński dostarczył najliczniejszego kontyngensu emigrantów, mianowicie 222-ch ludzi. Pomiędzy wychodźcami. najwięcej jest mężczyzn od lat 20-tu do 40-tu, wszyscy religii katolickiej, żonatych zaś 50-ciu pozostawiło żony i dzieci bez środków utrzymania.

Niemiecki ambasador w Petersburgu generał Schweinitz — jak donosi *Pol. Corr.* — niebawem ma ustąpić ze swego stanowiska i w ogóle wycofać się ze służby dyplomatycznej.

Według najświeższych wiadomości, wkrótce już nastąpi cofnięcie zakazu wywozu dla pszenicy, owsa i jęczmienia ze wszystkich bez wyjątku miejscowości w Rossyi. Kwestyi tej poświęcono obszerny memoryał. w którym wypowie swe zdanie komisya zbożowa, zasiadająca pod przewodnictwem członka Rady państwa, Abazy.

Przedwczoraj zawinął do portu w Rydze czwarty z rzędu parowiec amerykański, z ofiarami na rzecz ludności rossyjskiej dotkniętej klęską nieurodzaju. Parowiec w przystani został powitany przez gubernatora hr. Bobrzyńskiego, prezesa komitetu giełdowego, policmajstra i inne władze.

Najwybitniejszy niegdyś dziennik katolicki we Francyi, *La Défense*, założony w roku 1876 przez arcybiskupa Dupanloup, przestał wychodzić. Pismo to, które dawniej miało najściślejsze stosunki z Watykanem, od lat czterech przybrało barwę wybitnie rojalistyczną. Dlatego upadek jego ma znaczenie polityczne.

Socyalistyczna rada gminna przedmieścia Saint-Denis postanowiła zaprowadzić chrzest cywilny, dla wyrugowania chrztów kościelnych.

Prezes gabinetu włoskiego, Giolitti, jak już wiadomo z wczorajszej depeszy, zażądał od Izby deputowanych prowizoryum budżetowego na przeciąg sześciu miesięcy. Żądanie tak niezwykle długiego prowizoryum zdaje się wskazywać, iż gabinet, przekonywując się o niemożności utrzymania potrzebnej harmonii z dotychczasową Izbą, zamierza ją rozwiązać i rozpisać nowe wybory, które odbędą się prawdopodobnie na początku jesieni. Na tej drodze rząd spodziewa się otrzymać większość, dającą silniejszą niż dotychczasowa rękojmię, iż losy gabinetu nie będą wisiały ciągle na włosku. Opozycya zamierza sprzeciwić się sześciomiesięcznemu prowizoryum, skutkiem czego należy się przygotować na bardzo gorącą w Izbie sytuacyę.

Parlament angielski ma być rozwiązany już 22 czerwca.

Według zapewnień z Sofii, doniesienie *Nowoje Wremia*, jakoby były rossyjski konsul Gerow otrzymał polecenie od bułgarskiego ministra spraw zagranicznych, ażeby wraz z egsarchą ułożył warunki przywrócenia urzędowych stosunków rossyjsko-bułgarskich — jest, jak to można było przewidywać, zmyśleniem, nieopartem na najmniejszych rzeczywistych podstawach. Nieobecność konsulów rossyjskich tak mało daje się uczuć Bułgaryi, że nikt ich powrotu nie pragnie, a plotka, puszczona przez dziennik rossyjski, dowodzi tylko, jak mylne ma ta prasa pojęcie o charakterze mężów, kierujących bułgarskim rządem i o usposobieniu ludności.

Z okazyi imienin księcia Ferdynanda odbyła się dnia 30 maja w Sofii wielka rewia całej załogi. Byli na niej: książę, wszyscy ministrowie i agenci dyplomatyczni. Zwróciło uwagę, że generalny konsul Rumunii kazał na budynku konsulatu wywiesić flagę. Pierwszy to tego rodzaju wypadek od wstąpienia na tron ks. Ferdynanda.

Sułtan nadał ustępującemu włoskiemu ambasadorowi, panu Ressmannowi, wielką wstęgę orderu *Osmanie*. Ressmann w tych dniach wyjeżdża do Rzymu.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Nisko, 1 czerwca. (*Tel. pryw.*) Dzisiejszej nocy spłonęło w Ulanowie 102 domów mieszkalnych z budynkami gospodarczemi. Dwoje ludzi utraciło życie.

Wiedeń, 1 czerwca. *Wiener. Ztg.* ogłasza: Kawalerami orderu Złotego Runa mianowani dalej: ambasador hr. Szechenyi; książę Emil Egon Fuerstenberg; generał kawaleryi książę Croy-Duelmen i hr. Ferdynand Zichy.

Ogłasza też *Wiener Ztg.* rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, wymieniające stosownie do punktu 5 układu o zarazach bydlęcych z Niemcami, okręgi zamknięte w porozumieniu z rządem węgierskim.

Wiedeń, 1 czerwca. „Dziennik rozporządzeń wojskowych“ donosi:

Najj. Pan zezwolił na zniesienie fortyfikacyj w Temeszwarze.

Wiedeń, 1 czerwca. Pewna część członków deputacyi rumuńskiej odjechała ztąd dziś rano. Przewódca deputacyi, Ratiu, złożył w południe szefowi kancelaryi gabinetowej Najj. Pana, Braunowi, memorandum z żalaleniami Rumunów, obejmujące około stu stronnic arkuszowych, a zredagowane w językach: niemieckim, węgierskim i rumuńskim.

Wiedeń, 1 czerwca. Profesor psychiatryi Meynert zakończył życie.

Wiedeń, 1 czerwca. Izba deputowanych na wczorajszem posiedzeniu uchwaliła znaczną większością głosów wniosek Rosera, aby posiedzenia komisyi walutowej były jawne. Przeciw wnioskowi przemawiał prezes pomienionej komisyi p. Jaworski. Izba odesłała następnie do komisyi podatkowej wniosek Dipauliego o wydanie ustawy w sprawie odpisywania podatku gruntowego w razie klęsk elementarnych, poczem rozpoczęła ogólną dyskusyę nad przedłożeniem rządowem o uregulowaniu koncesyonowanego przemysłu budowlanego. Po obszernym wywodzie referenta, który polecał przyjęcie przedłożenia, przemawiali pp. Zucker i Bohaty za przejściem do rozpraw szczegółowych.

Młodoczeski Lang i towarzysze interpelowali Prezesa gabinetu, z jakiej racyi wydano zakaz zbiorowego udziału czeskiego Towarzystwa gimnastycznego w uroczystościach gimnastycznych we Lwowie i Nancy. W interpelacyi podniesiono, że chodzi tu tylko o objawy sympatyj dla stowarzyszeń mających te same cele, co czeskie stowarzyszenia gimnastyczne, niemniej o odwzajemnienie się za odwiedziny francuskich gimnastyków podczas zeszłorocznej wystawy w Pradze.

Dep. Bianchini wniósł do P. Ministra sprawiedliwości interpelacyę z powodu panujących w Dalmacyi stosunków prasowych.

Dep. Kaiser domagał się, aby P. Minister rolnictwa odpowiedział na interpelacyę co do przyrzeczonego zaprowadzenia instytucyi spółek rolniczych, niemniej wniesienia odnośnego projektu ustawy.

Wiedeń, 1 czerwca. W komisyi dla przedłożeń walutowych zabierali wczoraj głos pp.: Kaizl, dr. Rappaport, Kramar, Mauthner i hr. Piniński, poczem odroczono obrady do dnia dzisiejszego.

Dep. hr. Piniński uważa podwyższenie podatków za konieczne następstwo regulacyi waluty, oświadcza się przeciw wszelkiemu pospiechowi przy nabywaniu złota i podjęciu wypłat gotówką, zwalcza zapatrywania pp. Schaupa, Mauthnera i dr. Plenera pod względem relacyi i oświadcza, że wniosek dr. Plenera, aby wycofać z obiegu srebrnego guldena, jest najzupełniej niepolityczny.

Wiedeń, 1 czerwca. (*Tel. pryw.*) Członkowie czeskiego krajowego i narodowego teatru (pod dyrekcyą Szuberta) rozpoczynają dziś na wystawie muzyczno-teatralnej szereg ośmiu występów, które budzą w Wiedniu wielkie zaciekawienie. Przedstawione będą wyłącznie dzieła czeskich autorów i kompozytorów, a mianowicie: Smetany, Dworzaka, Bendla i Szebora, melodramat Jarosława Verchlickiego (z muzyką Fibicha) tudzież dramata Jerzabka i Szuberta.

Wiedeń, 1 czerwca. (*Tel. pryw.*) Dotychczasowy wynik nowej taryfy telegraficznej, zaprowadzonej od 1 stycznia, okazuje znaczne zniżenie się dochodów w porównaniu z dawną taryfą. Dochód w czterech pierwszych miesiącach wynosi o blisko 400.000 złr. mniej.

Pierwsze posiedzenie Izby po Zielonych Świętach odbędzie się zapewne dnia 10go czerwca. Komisya walutowa zbierze się jednak wcześniej.

Peszt, 1 czerwca. (*Tel. pryw.*) *Nemzet* podaje wiadomość o rzekomem silnem wzburzeniu umysłów w Królestwie Polskiem.

Peszt, 1 czerwca. (*Tel. pryw.*) *Nemzet* wywodzi, że wzburzenie umysłów w Królestwie polskiem pochodzi w części z agitacyi zagranicznych klubów, które jednak nie w Galicyi, ale gdzieindziej mają siedzibę. Galicya nie bierze udziału w agitacyach. Kluby agitatorskie rozporządzają jakoby dość wielkiemi sumami. Doniesienie *Nemzetu* wzbudza tutaj zaciekawienie, chociaż nie znajduje wiary.

Przibram, 1 czerwca. W kopalni Birkenberg wybuchł gwałtowny pożar w szybie Marya.

Birkenberg, 1 czerwca. Pożar w szybie Marya wybuchł wczoraj popołudniu. Do dziś rana wydobyto z szybu 12 nieżywych ofiar katastrofy. Akcya ratunkowa, uwieńczona częściowem powodzeniem, trwa dalej. Pożar w podziemiach, jak się zdaje, już ustał. Braknie jeszcze kilku robotników.

Praga, 1 czerwca. Do dziś, godziny 4 rano, wydobyto z płonącego szybu w kopalni srebra Birkenberg pod Przibram 12 trupów i 20 żyjących robotników. Akcyę ratunkową musiano zawiesić z powodu odurzających gazów, lecz dziś przedpołudniem podjęto ją nanowo. Pożar dogasa.

Zagrzeb, 1 czerwca. Z wybranych przedwczoraj do sejmu deputowanych w liczbie 51, należy 45 do stronnictwa narodowego, 5 do frakcyi Starcevica, jeden do bezbarwnych. Wczoraj wybrano w 23 okręgach. Dotychczas zany jest rezultat tylko z 12 okręgów; wszyscy wybrani należą do stronnictwa narodowego.

Poczdam, 1 czerwca Następca tronu rumuńskiego, ks. Ferdynand przybył tu wczoraj po południu.

Paryż, 1 czerwca. W Izbie deputowanych minister Rouvier na interpelacyę dep. Houbeyrana i Bourgeois w kwestyi waluty odpowiedział, że przedewszystkiem Anglia musi pilnie śledzić rozwiązania przesilenia walutowego; Francya zaś powinna się mieć na baczności. Rząd przeciwny jest wypowiedzeniu romańskiej unii monetarnej.

Izba przyjęła następnie prosty porządek dzienny, jakiego domagał się rząd odnośnie do tych interpelacyj.

Petersburg, 1 czerwca. Ogłoszono ukaz, mocą którego mają być od 1 października sformowane dla istniejących pięciu brygad strzeleckich w Rossyi europejskiej, po dwie lekkie baterye na stopie pokojowej. Kaukazka brygada strzelecka otrzyma dwie górskie baterye.

Rewel, 1 czerwca. Nadzwyczajny Sejm szlachty estońskiej uchwalił, wbrew dawniejszemu postanowieniu, utrzymać nadal tutejszą niemiecką szkołę szlachecką, istniejącą przy katedrze, na koszt szlachty, jako szkołę z rossyjskim językiem wykładowym.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 31go maja 1892 godzina 10, minut 45. Akcye kredytowe 320·25 Akcye kolei państwowej 299·12, Akcye tytoniowe 176·50, Anglo-austryackie 156·10, Unionbank 249·—, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa 90·—, Renta papierowa —·—, 5-prc. galic. hipoteczne obligacye Banku dla krajów koronnych —·—, listy zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne —·—, do —·—, 4½ prc. listy zastawne banku krajowego 98·50, 4½-prc. pożyczka krajowa z roku 1883 —·—, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—, 4-prc. węgierska renta złota —·— za 100 marek 58·52, Usposobienie nierozstrzygnięte.

Wiedeń, 31go maja 1892 r., godz. 1, minut 35. Akcye kredytowe 320·25, Alp. Tow. górnicze 64·90, Węgierskie akcye kredytowe 362·50, Akcye anglo-austryackie 155·50, Akcye banku Union 248·50, Akcye kolei Karola Ludwika 215·—, Akcye kolei Północnej 289·50, Akcye kolei Południowej 91·—, Losy tureckie 45·80, Akcye kolei państwowej 300·87, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 245 — Akcye kolei węgierskiej Północno-wschodniej 197·—, Wiedeńskie losy komunalne 159·50, Akcye tytoniowe 176·25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 105·25, Akcye kolei Elbetal 238·75, Akcye banku dla krajów koronnych 219·40, 4-prc. węgierska renta złota 110·65, Akcye banku związkowego 118·25 Rubel papierowy 1·26·—, Węgierska renta papierowa 100·95. Usposobienie utrwalone.

Wiedeń, 30go maja 1891 r. godz. 5 minut —. Akcye kredytowe —·—, Anglo-austryackie —·— Akcye banku dla krajów koronnych —·—, Akcye kolei Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne 5-procentowe —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 5 pr. prc. —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—, za 100 marek —·—. Usposobienie —.

Telegramy zbożowe z dnia 30go maja 1892 r. Wiedeń: okowita per 10.000 litr procent 17·37 do 17·62 zł. Budapeszt. Pszenica na wiosnę 8·67 do 8·69 zł. Berlin: Pszenica (na paźdz.-listop.) 189·50 do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., spiry tus 38·40 zł. Paryż: mąka na miesiąc bieżący 53·80 —— fr.

Odpowiedzialny redaktor: Adam Krechowiecki.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi za drugie ćwierćrocze, w miejscu 3 złr,, **pocztą 4 złr.;** za miesiąc kwiecień: w miejscu 1 złr., **pocztą 1 złr. 35 ct.** Z „Przewodnikiem“ za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 złr. 75 ct,, **pocztą 4 złr. 75 ct.;** za miesiąc kwiecień: w miejscu 1 złr. 30 ct., **pocztą 1 złr. 65 ct.** Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Na podstawie umowy, zawartej z redakcyą warszawskiego **„Tygodnika Ilustrowanego“** *zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą piękne to pismo, celujące tak doborem treści literackiej jak i artystyczną wartością działu ilustracyjnego, po cenie znacznie zniżonej.*

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą otrzymywać od 1 stycznia 1892 r. warszawski **„Tygodnik Ilustrowany“**, po następującej cenie:

We Lwowie:	kwartalnie	2 „	50 ct
	miesięcznie		84 „
Na prowincyi:	kwartalnie	3 „	15 „
	miesięcznie	1 „	5 „

Nadesłane.

M. JONASZ

dom bankowy i kantor wymiany
we Lwowie, ul. Jagiellońska 3
kupuje i sprzedaje wszystkie efekta i monety po najdokładniejszym kursie dziennym.

Zlecenia z prowincyi wykonywa niezwłocznie bez doliczenia prowizyi i poleca się szczególnie świetnym urzędom depozytowym na prowincyi do jak najrzetelniejszego przeprowadzania wszelkich transakcyj w zakres bankowy i wekslarski wchodzących. 179

Główna reprezentacya dla Galicyi największego i najbogatszego w świecie Towarzystwa ubezpieczeń na życie „The Mutual". Rok założenia 1842.

Przyjechali do Lwowa

dnia 1 czerwca 1892.

Hotel Zorza.

Pp K. Laskowski i F. Gostkowski z Krakowa, A. Wiśniewski i A. Witkowski Pliehowa, F. Brunicki, z Klęczan, G. Gillhausen, A Rindskopf, R. Heller i R. Schröer z Wiednia, F. Pollack z Trübau.

Hotel Imperial.

Pp. F. Kühner z Czerniowiec, G. Romer z Krakowa, M. Jasilkowski z Ostrowa, J. Endler z Warnsdorfu, A. Goldenstein i D. Ambrożewicz z Rossyi, P. Chomicki z Przemyśla.

Hotel Centralny.

A. Wiśniewska z Żuranówki, S Łomnicka z Wareża, J. Steidl z Żurawna W. Zieliński z Iwanczan E. Truszka z Starejsoli, S. Holzer z Krakowa, S. Hulles i A. Silberman z Wiednia.

Wystawy i Muzea.

Muzeum im Dzieduszyckich przy ulicy Teatralnej L. 18, otwarte dla publiczności w święto i niedzielę od godziny 10 11 przed południem, we środy i soboty od g 11–3. Wstęp wolny

Muzeum Zakładu narodowego im. Ossolińskich od godziny 10—1 przed i od 3—5 po południu we wtorek i piątek. Wstęp wolny.

Muzeum przemysłowe w ratuszu codziennie od godziny 9–1 przed i od g. 3–6 po południu Wstęp: w poniedziałek 50 ct., w inne dnie 20 ct. W niedzielę otwarte od g. 10—1 przed południ. wstęp wolny.

Nieustająca wystawa sztuk pięknych, plac św. Ducha L. 10, I. piętro, otwarta codziennie od g 10–4 po południu. Wstęp w dnie powszednie 30 ct., w niedziele i święta 15 ct.

Gmach sejmowy codziennie po poprzedniem zgłoszeniu się u zarządcy gmachu.

Biblioteka uniwersytecka codziennie z wyjątkiem dni feryalnych.

RUCH POCIĄGOW KOLEJOWYCH.

ważny od dnia 1. Maja 1892 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg miesz.
Z Krakowa	6 01	2·50	9·01	**6·46**	**9·32**	—
Z Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	9·01	—	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec główny)	—	2·57	9·40	**7·21**	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec Podzamcze)	—	2·45	9·17	**6·55**	—	—
Z Suczawy	**10·09**	—	7·56	1·42	**7·06**	—
Z Kimpolungu	**10·09**	—	7·56	—	—	—
Z Radowiec	**10·09**	—	7·56	—	**7·06**	—
Z Hliboki	**10·09**	—	—	—	**7·06**	—
Z Nowosielicy	—	—	7·56	—	**7·06**	—
Z Słobody rungurskiej	**10·09**	—	—	1·42	**7·06**	—
Z Husiatyna via Halicz	**10·09**		—	1·42	—	—
Z Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	2·35	—	—
Z Suchy, Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	—	—	—
Z Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	—	—	**1·41**	—
Z Pesztu, Miskolcza, Munkacza, Ławocznego i Stryja	—	—	9·16	—	**1·41**	—
Z Sokala i Bełzca	—	—	—	—	—	4·48
Z Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	8·32

Ze Lwowa odchodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg miesz.
Do Krakowa	**10·41**	3·07	**5·26**	11·01	7·56	—
Do Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	—	—	7·56	—
Do Podwołocz. i Brodów (z dworca głównego)	2·58	—	9·41	**10·26**	—	—
Do Podwołocz. i Brodów (z Podzamcza)	3·10	—	10·02	**10·52**	—	—
Do Suczawy	6·36	—	9·56	3·22	**10·56**	—
Do Husiatyna via Halicz	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Słobody rungurskiej	6·36	—	9·56	3·22	**10·56**	—
Do Nowosielicy	6·36	—	9·56	—	**10·56**	—
Do Hliboki	6·36	—	9·56	—	—	—
Do Radowiec	6·36	—	9·56	—	**10·56**	—
Do Kimpolungu	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Stryja, Chyrowa, Nowego Sącza i Suchy	—	—	6·16	10·21	**7·41**	—
Do Stryja i Stanisławowa	—	—	—	10·21	**7·41**	—
Do Stryja, Ławocznego, Munkacza, Miskolcza i Pesztu	—	—	6·16	—	**7·41**	
Do Bełzca i Sokala	—	—	—	—	—	9·51
Do Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	7·36

Uwaga: Godziny drukowane grubemi liczbami, oznaczają porę nocną od godz. 6 wieczór do 5·59 rano.

Czas kolejowy (średnio europejski) różni się od czasu lwowskiego o 35 minut, t. z. gdy zegar we Lwowie wskazuje godz. 12 w południe, zegar kolejowy wskazuje godz. 11·25 przed południem.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 1 czerwca 1892.

	płacą walutą austr. zł. ct.	żądają zł. ct.
1. Akcye za sztukę.		
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	213 50	216 50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	243 50	246 50
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	333 —	337 —
Banku kred. gal. po 200 zł. wa.	— —	216 —
2. List. zast. za 100 zł.		
Banku hipot. 5pr. wa. los. w 40 l.	100 90	101 60
„ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	107 50	108 20
Banku hipot. $4^1/_2$pr. los. w 50 l.	98 25	98 95
Banku kraj. $4^1/_2$pr. wa. los. w 51 l.	98 50	99 20
Tow. kred. galic. ziem. 4pr. wa. I. emis.	96 80	97 50
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los. w $41^1/_2$ lat	95 10	95 80
$4^1/_2$ pr. wa. los. 52 l.	99 40	100 10
4 pr. wa. los. w 56 l.	94 70	95 40
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	60 —	63 —
(daw. 5 pr.) $2^1/_2$ pr. w.a.	53 50	54 50
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. wa. los. w 15 lat	50 —	— —
4. Obligi za 100 zł.		
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	104 80	105 50
Galic. funduszu propin. 4 pr. wa.	93 80	94 50
Bukow. fund. propin. 5 pr. wa.	100 50	101 20
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. em.	100 —	100 70
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	101 —	101 70
Pożyczki kr. 6 pr. wa.	104 50	— —
Pożyczki kr. $4^1/_2$ pr. wa.	97 60	98 30
„ „ „ 4 „ „	91 10	91 80
5. Losy miasta Krakowa	22 —	24 —
„ „ Stanisławowa	29 50	31 50
6. Monety.		
Dukat cesarski	5 62	5 72
Napoleondor	9 44	9 54
Półimperyał	9 70	– –
Rubel rossyjski srebrny	1 26	1 36
„ „ papierowy	1 $24^1/_2$	1 $26^1/_2$
100 marek niemieckich	58 30	58 80

(bez kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 30 maja 1892.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	95.85	96.05
luty-sierpień	95.75	95.95
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	95.55	95.75
kwiecień-październik	95.50	95.70
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	141.—	— —
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	141.70	142.—
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	152.25	152.75
„ „ 1864 po 100 złr.	186.50	187.50
„ „ 1864 po 50 złr.	186.50	187.50
Renty Com. po 42 litr. austr	— —	—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	151 10	152.10
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	113.30	113.50
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	100.95	101.15
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	105.20	105.6
Galicyi	104.80	105.80
Niższej Austryi	109.—	110.—
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr.	94 40	95.40
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	155.50	156.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	320.75	321.25
Niżno-austr. tow. eskomt. po 500 złr.	624.—	630 –
Gal. banku hip. po 200 zł.	333.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	219.75	220.25
Bank austro-węgierski a 600 zł.	1000.—	1004.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	91 50	92 —
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	327.—	329 —
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów.Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2895.	2900 —
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	214 50	215 50
Lwów-Czern. kol. I. po 200 zł. a. w.	245.—	246 —
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	298.85	299 65
Połud. kol. panstw. po 200 zł. w. a.	88 25	89.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	200.—	200.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. $4^1/_2$ pr. w złocie w 50 l.	100.25	101.25
„ „ „ premiowe po 3 pr.	111.75	112 25
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	101.25	102.25
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	96.—	96.50
„ „ „ „ po 4pr. w 41 l. wyl.	95.—	95.25
„ „ „ „ po $4^1/_2$ pr. w 52 latach zwrotne	99.50	100.—
Banku krajowego $4^1/_2$ pr. wa. los. w $51^1/_2$ l.	98.50	99.—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101.—	101.50
Banku aust. węg. $4^1/_2$ pr.	101 —	102.—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	101.50	—.—
„ Zakł. kr. ziem. po $5^1/_2$ pr.	102.70	103.70
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.
Kolej północna po 100 zł. em 1886 4%	99 60	100 20
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	99.70	100 30
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. $4^1/_2$ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal)	—.—	—.—
Kol. Gal. Lwów-Czern-Jas. emisya a 300 zł. 4. pr. w srebrze z r. 1884	84.70	85.50
z r. 1884	93.75	94.75
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	101.—	101 50
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	188.—	188.80
Clarego po 40 zł. m. k.	56.50	57.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	125.—	127.—
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	22.75	23.75
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22.25	22 [illegible]
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	58.—	59 —
Palfiego po 40 zł. m. k.	56 —	57.—
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17.60	17 80
„ „ węg. „ po 5 zł.	12.—	12 25
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	24.—	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	63.—	64.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	63.—	64.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	30.—	32.—
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	133.—	135 —
„ „ po 50 zł. w. a.	63.—	64.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	40 25	41 25
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	— —	67 —
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w p. n	—.—	—.—
Hamburg za 100 marek w. p. n.	— —	—.—
Londyn za ft. szt.	119 35	119 75
Paryż za 100 fr.	47.42 5	47.50 —
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.67.—	5.69.—
„ pełnej wagi	5.63.—	5.65 —
Korona	—.—.—	—.—
20-frankówka	9.49. —	9.50 —
Rossyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Telegrafowany kurs wiedeński.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	—	—
„ „ „ w srebrze	-	-
Renta w złocie	—	—
5 pr. austr. renta marcowa	—	—
Akcye banku austro-węgier.	—	-
„ „ kredytowego wiedeńskiego	—	-
Londyn	—	-
Napoleondor	—	—
Dukat cesarski men.	—	—
100 marek niemieckich	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 1569 (2390 2–3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia należących się galic. Zakładowi kredytowemu ziemskiemu w Krakowie obecnie w li kwidacyi we Lwowie ośmiu rat pożyczkowych po 600 zł. zpn odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Gierowa w gminie katastr. Zagórze w powiecie Nowo sądeckim położonych whl 536 objętych według karty B. poz. 4 własnością Marcyana i Teresy z Gł dysiewiczów małżonków Gerców będących, wraz z inwentarzem grunto wym w protokóle z dnia 12 września 1891, uchwałą z dnia 26 września 1891 l. 6808 do sądu przyjętym opisanym w dwóch terminach na dniu 4 lipca i dniu 4 sierpnia 1892 każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu sądowym.

Cenę wywołania stanowi wartość tych dóbr w sumie 29300 zł. przyjęta przez galic. Zakład kredytowy ziemski przy udzieleniu pożyczki.

Wadyum wynosi 2930 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny, oraz protokół opisania przynależności wystawionej na licytacyę majętności, przejrzeć można w registraturze sądowej, **a w dniu licytacyi u komisyi licytacyjnej**

O czem zawiadamia się wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli, którzyby możliwie po dniu 19 stycznia 1892 jako dniu wystawienia wyciągu hipotecznego do hipoteki weszli, tudzież tych wierzycieli którymby uchwała licytacyę dozwalająca, lub jakakolwiek późniejsza uchwała tej sprawy czegokolwiek dotycząca, z jakiego bądź powodu wcale nie, lub w należytym czasie nie mogła być doręczoną do rąk adw. dr. Olszewskiego, którego się równocześnie dla nich, kuratorem, a adw. dr. Barbackiego zastępcą kuratora ustanawia i przez niniejszy edykt.

Nowy Sącz, dnia 12 marca 1892.

L. 1338 (3162 2–3)

C. k. Sąd powiatowy w Łańcucie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 75 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Zakładu kred. galic. w likwidacyi we Lwowie w tutejszym sądzie sprzedaż posiadłości lwh. 204 gm. katastr. Korniaktów objętej, nieobjętej masy Stanisława Rusinka własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 3 czerwca 1892 i dnia 5 lipca 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych, przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony dr. adw. Zygmunt Herbst w Łańcucie.

Wadyum wynosi 80 zł.

C. k. Sąd powiatowy.

Łańcut, dnia 23 kwietnia 1892.

L. 3659 (3161 2–3)

W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 22 czerwca 1892 za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 21 lipca 1892 nawet poniżej takowej licytacya realności wyk. hip. l. 2 gminy kat. Zamoście masy spadkowej Mojżesza Angstreicha własnej, na rzecz Stanisława Burhgi pto 181 zł. 14 ct. zpn.

Cena wywołania 600 zł.

Wadyum 60 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem pana Szymona Czestyńskiego.

C. k. Sąd powiatowy

Gliniany, dnia 3 maja 1892.

L. 1603 (3164 2–3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego tj. 19 rat po 24 zł. 76 ct. zpn. od' będzie się w gmachu sądowym dnia 23 czerwca 1892 i dnia 23 lipca 1892 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności objętej wykazem l. 153 gminy Mielec dłużników Walentego i Antoniny Zajączkowskich własnej

Cena wywołania 400 zł. aw.

Wadyum 40 zł.

Resztę warunków licytacyjnych. wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

Mielec, dnia 21 kwietnia 1892

L. 1974 (3163 2–3)

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Banku kraj. królestwa Galicyi i Lodomeryi w kwotach 26 zł. 73 ct., 26 zł. 66 ct, 441 zł 76 ct. odbędzie się dnia 28 czerwca 1892 i 2 sierpnia 1892 każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 46 w Grodzisku dolnem położonej Jana Słabego własnej.

Cena wywołania wynosi 1262 zł. aw.

Wadyum 127 zł. aw.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Leżajsk, 5 marca 1892.

L. 2591 (3189 1–3)

C k. Sąd powiatowy w Nadwórnej czyni wiadomo, że w sprawie kasy zaliczkowej w Nadwornej przeciw Osiaszowi Brenner o 306 zł. aw. zpn, na dniu 14 czerwca 1892 i 19 lipca 1892 każdym razem o godz. 10 przed poł. odbędzie się publiczna sprzedaż realności wyk hip. 279 księgi gruntowej gminy kat. Cucyłów część I objętej.

Cena kupna 915 zł. aw.

Zakład 91 zł. 50 ct. aw.

Warunki licytacyjne można w tus. registraturze przeglądnąć.

C. k. Sąd powiatowy.

Nadwórna, dnia 24 marca 1892.

L. 3534 (3104 1–3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 8 lipca 1892 za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 12 sierpnia 1892 nawet poniżej takowej licytacya realności według wyk. hip. 407 gminy Utoropy, Iwana Strożuka wnuka Wasyla własnej, na rzecz Izaka Schueberga i Ela Mechla Laubera pto 100 zł. zpn. po zapłaceniu już na rachunek pretensyi 31 zł.

Cena wywołania 240 zł.

Wadyum 24 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Maryana Korpińskiego w Kosowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Kosów, dnia 18 marca 1892.

L. 9664 (3140 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Barbary Kulmowej w kwocie 53 zł. 50 ct. zpn. w dniach 3 czerwca 1892 i 8 lipca 1892 w Sądzie o godzinie 10 rano, realność pod lk. 31 w Trąbkach lwb. 122 ks. grunt. gminy Biskupice-Trąbki objęta przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie.

Cena wywołania wynosi 1015 zł.

Zakład 102 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy oraz resztę warunków licytacyjnych przeglądnąć można w registraturze Sądu.

O tem zawiadamia Sąd interesowanych, tych, którym rezolucya licytacyjna na czas doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 16 grudnia 1891 do hipoteki weszli, do rąk c. k. notaryusza p. Kazimierza Przychockiego w Wieliczce.

C. k. Sąd powiatowy.

Wieliczka, 2 marca 1892.

L. 1167 (3117 3—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 30 czerwca 1892 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 4 sierpnia 1892, nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 84 według wyk. hip. 92 i połowy wyk. hipotecznego l. 93 księgi gruntowej gminy Skorodne Mikołaja Miszków własnej, na rzecz ck. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie pto 34 zł. 77 ct.

Cena wywołania 667 zł. 60 ct.

Wadyum 66 zł. 76 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem p. Gorczycę zastępcę c. k. notaryusza w Lutowiskach.

Lutowiska, dnia 5 marca 1892.

L. 966 (3027 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy ogłasza, że w celu wydobycia kwoty 47 zł. 60 ct. i 83 zł. 38 ct. zpn. odbędzie się na rzecz kasy pożyczkowej gminy Mielnica jako prawonabywcy Meschulema Sokal przymusową sprzedaż w drodze przetargu publicznego realności dłużnika Leizora Mewczera własnej w Mielnicy pod lk. 501 położonej dzisiaj ciało hipot. wyk. hip. l. 456 księgi gruntowej gminy katastralnej Mielnica objętej stanowiącej a składającej się z parceli budowlanej 497 z domem mieszkalnym na niej się znajdującym wedle protokołu z dnia 30 października 1887 l. 7960 prawomocnie do wiadomości sądu przyjętego oszacowanej w w jednym terminie w dniu 28 czerwca 1892 o godz. 11 przed południem w gmachu sądowym z tem, że realność ta gdyby cena szacunkowa osiągniętą być nie mogła i niżej takowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 2500 zł.

Poręczne kwota 250 zł.

Reszta warunków przetargu wyciąg hipoteczny i akt oszacowania są do przejrzenia w registraturze.

Kuratorem późniejszych wierzycieli hipotecznych i tych którymby uchwała przetargowa doręczoną być nie mogła ustanowionym jest p. Józef Dziubiński z Mielnicy.

Mielnica, 22 czerwca 1891.

L. 1773 (3119 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Chaima Thurma w kwocie 46 zł. 45 ct. aw. zpn. odbędzie się dnia 28 czerwca i 2 sierpnia 1892 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż 1/6 części realności pod lk. 330 w Leżajsku położonej wedle l. wh. 508 Władysława Raroga własnej.

Cena wywołania wynosi 115 zł. aw.

Wadyum 12 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Leżajsk, 25 lutego 1892.

L. 1875 (3115 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kulikowie ogłasza, że celem wydobycia należącej się kasie zaliczkowej „Nadzieja“ w Kulikowie u Romana Zacharka i Dmytra Worobca sumy 40 zł. wa. zpn. przedsięweźmie w dniach 30 czerwca i 15 lipca 1892 każdym razem o godz. 10 rano w swem zabudowaniu publiczną przymusową sprzedaż

a) połowy realności lwh. 900 gminy Kulików Romana Zacharka.

b) całych realności lwh. 870 ks. gr. gminy Kulików Dmytra Worobca i lwh. 1049 tej księgi gruntowej Jewki Worobcowej własnych za cenę wywołania połowy realności lwh. 900, w Kulikowie kwota 22 zł. 50 ct. wa., zaś realności lwh. 870 i 1049 w Kulikowie kwota 416 zł. wa., zaś wadyum 10 prc. ceny wywołania stanowi, że sprzedaż na 1-szym terminie tylko za lub powyżej ceny wywołania, zaś na drugim terminie także za cenę niższą, jednak tylko za taką cenę nastąpi, jaka na pokrycie długów hipotecznych starczy, że wreszcie kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych Michała Sawickiego z Kulikowa ustanowiono.

Wyciąg hipoteczny, akty oszacowania tych realności i resztę warunków sprzedaży mogą interesowani przejrzeć w sądzie.

Kulików, dnia 4 kwietnia 1892.

L. 5539 (3143 3—3)

Celem oddania w przedsiębiorstwo dostawy konserwy dla drogi Przeworsk-Sieniawa na przestrzeni od 10 do 20 kilometra w latach 1892, 1893 i 1894, odbędzie się dnia 17 czerwca 1892 o godzinie 12 w południe licytacya ofertowa w c. k. Starostwie w Jarosławiu.

Ilość materyału dostawić się mającego w roku 1892 wynosi 460 metrów sześć w cenie fiskalnej 2907 zł. 20 ct.

Bliższe warunki tego przedsiębiorstwa przejrzane być mogą w c. k. Starostwie w Jarosławiu w godzinach urzędowych, gdzie także w wymienionym na wstępie dniu, najpóźniej do godziny 12 w południe wniesione być mają opieczętowane oferty, zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadyum w wysokości 10 prc. sumy oferowanej a sporządzone według przepisu zawartego w §. 2 warunków licytacyjnych.

Oferty nie ułożone w przepisany sposób, lub nie podane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 25 maja 1892.

L. 36952 (3145 3—3)

Celem oddania w przedsiębiorstwo dostawy szutru na trzechletni okres 1893—1895 do konserwacyi gościńców państwowych w Nowo-Sądeckim okręgu budowniczym, odbędzie się dnia 17 czerwca 1892 w c. k. Starostwie w Nowym Sączu rozprawa ofertowa.

Dostawa na r. 1893 wynosi dla traktu Podtatrzańskiego 6750 m³ szutru w kwocie fiskalnej 11328 zł. 40 ct., dla traktu Zakliczyńskiego 2090 m³ szutru w kwocie fiskalnej 3375 zł. 45 ct.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa jako też ilości szutru, do każdego kilometra dostarczyć się mającego, przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także w powyżej oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12 w południe wnieść należy oferty, zaopatrzone marką stemplową na 50 ct., przy dołączeniu 5 procentowego wadyum, z oznaczeniem ofiarowanych cen za 1 metr sześcienny szutru z każdego szutrowiska, nie tylko cyframi lecz także i literami.

Co do samej dostawy zastrzega się, że do końca stycznia każdego roku dostawić należy 6/10 części przepisanej ilości szutru do każdego kilometra, zaś do 30 czerwca każdego roku ma być dostawa w zupełności ukończoną.

Oferty mają być sporządzone w na blankietach urzędowych, które zgłaszającym się oferentom przez c. k. Starostwo bezpłatnie wydane będą i muszą opiewać według szutrowisk z których poszczególne przestrzenie gościńca mają być zaopatrzone.

Wszelkie inne oferty nie sporządzone na blankietach urzędowych albo też zawierające jakiekolwiek dopiski, jakoteż nie podane w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 22 maja 1892.

L. 35209 (3144 3—3)

Celem oddania w przedsiębiorstwo dostawy szutru na gościńce państwowe w lwowskim okręgu budowniczym w latach 1893, 1894 i 1895 odbędzie się dnia 9 czerwca 1892 o godzinie 12 w południe w lwowskiem ck. Starostwie licytacya ofertowa.

Ogólna ilość szutru, dostawić się mającego w r. 1893, wynosi 16000 metr. sześc. w sumie fiskalnej 61.794 zł. 22½ ct.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa jako też wykaz ilości szutru, dostawić się mającego do każdego kilometra, przejrzeć można w wymienionem ck. starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także w powyżej oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12 w południe wnosić należy opieczętowane oferty, zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. przy dołączeniu 5% wadyum, z wyrażeniem ofiarowanych cen za 1 metr. sześc. szutru z każdego łomu lub szutrowiska nie tylko cyframi, ale i literami.

Co do samej dostawy zastrzega się, że do końca stycznia każdego roku dostawić należy do każdego kilometra 6/10 części przepisanej ilości szutru, zaś do 30 czerwca każdego roku dostawa w zupełności ma być ukończoną.

Oferty mają być sporządzone na blankietach urzędowych, które zgłaszającym się oferentom ck. Starostwo bezpłatnie udzieli, i winne opiewać na całe przestrzenie gościńców zaopatrywane szutrem z jednych i tych samych łomów lub szutrowisk, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi w każdym razie według poszczególnych kamieniołomów lub szutrowisk a względnie przestrzeni gościńca z nich zaopatrywanych.

Oferty nie sporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające dopiski lub zastrzeżenia. lub też niepodane w terminie, nie będą przyjęte przez komisyę przeprowadzającą licytacyę.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 23 maja 1892.

L. 2837 (2944 3—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 przed południem w dniu 1 lipca 1892 za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 5 sierpnia 1892 nawet poniżej takowej licytacya realności według wyk. hip. 161 gminy kat. Mykietyńce objętej Mikołaja Kozłaniuka własnej, na rzecz Kosowskiego Wydziału Rady powiatowej jako zarządcy włościańskiej kasy pożyczkowej w Kosowie pto 150 złr. z pn.

Cena wywołania 265 zł.

Wadyum 26 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adwokata dr. Maryana Korpińskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Kosów, dnia 2 czerwca 1892.

L. 2899 (3139 3—3)

W dniach 23 czerwca 1892 i 14 lipca 1892 odbędzie się w tut. sądzie każdym razem o godzinie 10 przed południem celem uzyskania na rzecz Herscha Zierlera kwoty 74 zł. 24 ct. przymusowa publiczna sprzedaż realności stanowiącej ciało hipoteczne lwh. 615 gminy kat. Porohy dłużnika Altera Riesla własnej pod l. 457 w Porohach położonej z tem iż realność ta przy pierwszym terminie tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, przy drugim zaś terminie licytacyjnym także niżej ceny szacunkowej za jakakolwiek bądź kwotę najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 178 zł.

Zakład 20 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt opisania i ocenienia przejrzeć można w tus. registraturze.

Sołotwina, 30 marca 1892.

L. 1156 (3134 3—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 20 czerwca i 20 lipca 1892 przy pierwszym powyżej ceny szacunkowej, zaś przy drugim także poniżej takowej licytacya realności l. 156 według wykazu hip. 463 gminy Dobra Leiby Langsam własnej na rzecz Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi pto 250 zł.

Cena wywołania 500 zł.

Wadyum 50 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono kuratorem ad actum w osobie Grzegorza Lisowskiego z Birczy.

Bircza, 16 kwietnia 1892.

L. 2839 (2515 3—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 1 lipca 1892 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 5 sierpnia 1892 nawet poniżej takowej licytacya realności według wyk. hip. 168 gminy Moskalówka Józefa Weissmanna własnej, na rzecz Kosowskiego Wydziału Rady powiatowej jako zarządcy włościańskiej kasy pożyczkowej w Kosowie pto 127 złr. 47 ct. w. a. z przynależytościami.

Cena wywołania 162 zł.

Wadyum 16 zł. 20 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem adw. dr. Emila Wilkowskiego w Kosowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Kosów, 29 lutego 1892.

L. 4960 (3076 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Borucha Machlera przeciw Mojżeszowi Chaimowi 2 im. Bangerowi o zapłacenie kwoty 1000 zł. zpn. odbędzie się dnia 1 lipca 1892 i dnia 11 sierpnia 1892 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sądowem nr. 2 przymusowa licytacyjna sprzedaż realności dłużnika pod l. 366, 366a i i 366b w Przemyślu na Garbarzach położonej, ciała tabularnego nieistniejącej z budynków i gruntów pod Nr. parc. kat. 1187/1, 1187/2, 1188, 1189, 1284 i 1287 się składającej, tusądowym protokołem z dnia 25 maja 1891 do l. 12125 (de praes. 30 maja 1891 l. 6678) zastawniczo opisanej.

Cena wywołania, która jest także cena szacunkową, wynosi 5088 zł. aw.

Wadyum zaś 10 prc tej ceny, to jest kwota 509 zł. aw.

Na pierwszym terminie realność tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, na drugim zaś terminie i poniżej ceny wywołania najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane i odpisywane w tusądowej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Czaykowski ze substytucyą adw. dr. Resenbacha w Przemyślu.

Przemyśl, 16 kwietnia 1892.

L. 2314 (2943 3—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 1 lipca 1892 za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 5 sierpnia 1892 nawet poniżej takowej, licytacya realności według wyk. hip. 435 gminy Moskalówka Albina Wołoszczuka własnej, na rzecz włościańskiej kasy pożyczkowaj w Kosowie pto 300 zł. z pn.

Cena wywołania 1030 zł.

Wadyum 103 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem adwokata dr. Emila Wilkowskiego w Kosowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Kosów, dnia 18 marca 1892.

L. 10041 (3188 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Lisku zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Rubina Katza vel Sanoker w kwocie 300 zł. aw. zpn., odbędzie się w zabudowaniu sądowem w dniach 28 czerwca i 28 lipca 1892 zawsze o godz. 11 rano publiczna przymusowa sprzedaż i4/30 z 3/6 części ciała lwh. 435 ks. gr. gm. Lisko Kiwy Katz vel Sanocker i Chai Lai Katz vel Sanoker własnych.

Na pierwszym z tych terminów zostanie powyższe ciało hipoteczne tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na drugim także i niżej takowej sprzedane.

Cena wywołania 1306 zł. 66⅔ ct. aw.

Wadyum 131 zł.

Inne warunki w sądzie przejrzeć można.

Lisko, 30 listopada 1891.

L. 3208 (3190 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Nadwórnej czyni wiadomo, że w sprawie kasy zaliczkowej w Nadwórnej przeciw Hrehorowi Josypenko Stefana o 400 zł. aw. zpn. na dniu 14 czerwca 1892 i 19 lipca 1892 każdym razem o godz. 10 przed południem odbędzie się publiczna sprzedaż realności objętej wyk. hip. 688 księgi gruntowej gminy Nadwórna.

Cena kupna 1396 zł. aw.

Zakład 139 zł. 60 ct. aw.

Warunki licytacyjne można w tus. registraturze przeglądnąć.

C. k. Sąd powiatowy

Nadworna, dnia 7 kwietnia 1892.

L. 3314 (3185 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Jakóba Mohra, cesyonaryusza Łukasza Turkiewicza, w kwocie 45 zł. wa. zpn. odbędzie się dnia 31 maja 1892 i 1 lipca 1892 o 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Hryńka Osadczuka, względnie tegoż małoletnich spadkobierców Jana, Ignacego i Mikołaja Osadczuków własnej, wyk. hip. l. 263 gminy kat. Burdziakowce objętej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 53 zł. aw.

Zakład wynosi 5 zł. 30 ct. aw.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli i tych którzy prawo zastawu po 12 marca 1892 jako dniu wystawienia wyciągu hipot. uzyskali, lub którymby uchwała licytacyjna dla innej przyczyny doręczoną być nie mogła, jest dr. Komeriner.

C. k. Sąd powiatowy.

Borszczów, dnia 31 marca 1892.

L. 4512 (2824 1—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 8 lipca 1892 za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 12 sierpnia 1892 poniżej takowej, licytacya realności według wyk. hip. 400 gminy Kosów miasto, Rifki Weiser, Beili Mühlbauer, Jüte Rozenkranz, Arona Rozenkranca i Abrahama Herscha Rosenkranza własnej, na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie pto 1500 zł. zpn.

Cena wywołania 5000 zł.

Wadyum 500 zł. wa.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza Luszpińskiego w Kosowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Kosów, dnia 31 marca 1892.

Księgi gruntowe.

L. 3780 (3146 1—3)

Ces. król. Sąd wyższy krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, że w skutek edyktu tutejszego z dnia 16 grudnia 1890 do l. 28599 otwarto nowe księgi gruntowe

I. Dla majętności tabularnych:

L. porząd.	Majętność tabularna	położona		
		w gminie katastralnej	w okręgu Sądu	
			powiatowego	obwodowego
1	Fereskul	Fereskul	Kuty	Kołomyja
3	Jabłonica	Jabłonica		
3	Białobereska	Białobereska		
4	Dobra Dom. 44 pag. 21	Dobra i Wylewa	Sieniawa	Przemyśl
5	Turza wielka połowa Dom. 8 pag. 149	Turza wielka	Dolina	Sambor
6	Turza wielka połowa Dom 43 pag. 119			
7	Połowa Turzańskiej żupy solnej Dom. 8 pag. 151.			
8	Połowa Turzańskiej żupy solnej Dom. 43 pag. 123			
9	Orów Dom. 92 pag. 62	Orów	Drohobycz	
10	Ławoczne Dom. 19 pag. 393	Ławoczne	Skole	
11	Tarnawka Dom. 46 pag. 155	Tarnawka	Zurawno	
12	Łuka czyli Łąka Dom. 60 p. 423	Łąka z miejscowością Foroszcza	Łąka	
13	Łuka czyli Łąka Dom. 60 p. 281			
14	Łąka vel Łuka adwokacya Dom. 116 pag. 7			
15	Łuka część czyli Łąka Foroszcza Dom. 60 pag. 287			
16	Łąka część Dom. 6 pag. 379			
17	Część Łąki czyli Łuki Dom. 504 pag. 197			
18	Część Łąki czyli Łuki Dom. 504 pag. 209			
19	Część Łąki czyli Łuki Dom. 504 pag. 205			
20	Łąka czyli Foroszcza Dom. 92 pag. 86			
21	Łuch	Łuch	Baligród	Sanok
22	Wola jasienicka	Wola jasienicka	Brzozów	
23	Lutowiska	Lutowiska	Lutowiska	
24	Kołomyja starostwo	Kołomyja	m. d. Kołomyja	Kołomyja

II. wiejskich:

1. Fereskul,
2. Jablonica,
3. Białobereska, podlegające sądowi powiatowemu w Kutach.
4. Dobra, podlegająca sądowi powiatowemu w Sieniawie.
5. Turza wielka, podlegająca sądowi powiatowemu w Dolinie.
6, Orów, podlegająca sądowi powiatowemu w Drohobyczu.
7. Ławoczne, podlegające sądowi powiatowemu w Skolem.
8. Tarnawka, podlegająca sądowi powiatowemu w Żurawnie.
9. Łuch, podlegajaca sądowi powiatowemu w Baligrodzie.
10. Łąka z miejscowością Foroszcza podlegająca sądowi powiatowemu w Łące.
11. Wola jasienicka, podlegająca sądowi powiatowemu w Brzozowie.
12. Lutowiska, podlegające sądowi powiatowemu w Lutowiskach.

i że wyznaczony pomienionym edyktem termin do zgłoszenia praw rzeczowych odnoszących się do nieruchomości nowemi księgami gruntowemi objętych z dniem 1-go marca 1892 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w rzeczonych księgach na zasadzie §. 7 lit. b) ustawy z dnia 25 lipca 1871 nr. 99 d. u. p. uskutecznionego w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby zarzuty swe najdalej do dnia 1 grudnia 1892, a to:

co do majętności tabularnych pod I. 1 do 24 do przynależnych Trybunałów I instancyi, zaś co do posiadłości pod II. 1 do 12 do dotyczących c. k. Sądów powiat. zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się, iż powyższy termin nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Simonowicz w. r.

Z Rady c. k. wyższego Sądu krajowego
Lwów, dnia 26 kwietnia 1892.

Matkowski w. r.

Upadłości.

L. 15915 (3133 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie §. 198 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek jawnej spółki handlowej I. J. Dallet et Kahan i jej jawnych spólników Izaka Jakóba Dalleta i Samuela Kahan a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje a to każdego majątku tak spółki jak i spólników oddzielnie.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana c. k. radcę sądu krajowego Herolda a tymczasowym zarządcą masy pana adw. dr. Ferdynanda Wilkosza z substytucyą p. adwokata dr. Olearskiego:

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 9 czerwca 1892 przed komisarzem wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, które by ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do u stanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 25 sierpnia 1892 w c. k. Sądzie krajowym w Krakowie podług przepisu ordynacyi konkursowej unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 21 września 1892 o godz. 10 rano w biórze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, który dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie, na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostałby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem do do układów z wierzycielami.

Dla niewiadomych z miejsca pobytu reprezentantów firmy I. J. Dallet & Kahan i niewiadomych z miejsca pobytu jawnych spólników Isaka Jakóba Dallet i Samuela Kahan ustanawia się kuratora adw. dr. Guńkiewicza z substytucyą adw. dr. Zygmunta Eibenschütza w Krakowie.

Kraków, dnia 25 maja 1892.

L. 6673 (3135 3—3)

W sprawie konkursowej C. D. Hechtera celem powzięcia postanowienia co do sposobu zrealizowania wierzytelności konkursowych, oraz co do sprzedaży fabryki wyrobów glinianych w Szczakowy wzywam ogół wierzycieli na dzień 8 czerwca 1892 o godz. 9 rano.

Chrzanów, dnia 22 maja 1892.
Komisarz konkursowy.

Konkursa.

L. 3841 (3132 3—3)

Jest do obsadzenia posada woźnego kancelaryjnego przy Sądzie krajowym wyższym w Krakowie z obowiązkiem pełnienia służby portiera z roczną płacą 300 zł. a., dodatkiem aktywalnym 25% umundurowaniem portiera i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o tę lub inną przy sądach kolegialnych lub powiatowych opróżnić się mogącą dla wysłużonych podoficerów zastrzeżoną posadę woźnego wnosić należy do 4 lipca 1892 do Prezydyum sądu wyższego w Krakowie.

Prezydyum sądu wyższego
Kraków, 26 maja 1892.

L. 1484 (3168 2—3)

Zarząd gminy król. wolnego miasta Doliny, ogłasza niniejszem konkurs na posadę sierżanta straży policyjnej, a zarazem i instruktora straży pożarnej z płacą roczną 300 zł., wolnem pomieszkaniem, światłem i opałem i kompletnem umundurowaniem z terminem do 20 czerwca 1892.

Kompetujący o powyższą posadę mają wykazać się:

1) metryką urodzenia,
2) świadectwami dotychczasowego zatrudnienia a przedewszystkiem uzdolnienia do służby pożarnej,
3) świadectwem nienagannego zachowania się; zresztą zaś władać językiem pol skim, ruskim i niemieckim w pismie i słowie.

Kompetenci nieżonaci i wysłużeni wojskowi (podoficerowie) mają pierwszeństwo.

Z Zarządu gminy miasta.
Dolina, dnia 28 maja 1892.

L. 35 (3150 3—3)

C. k. Sąd powiatowy przyjmie zaraz pisarza z szybkiem i czytelnem pismem, biegłego w manipulacyi sądowej. Płaca miesięczna 27 zł. a.

Zgłoszenia z świadectwami wnosić należy do sędziego powiatowego.

Limanowa, 26 maja 1892.

L. 4517 (3181 1—2)

Odnośnie do konkursu w nr. 124 „Gazety Lwowskiej z roku bieżącego ogłoszonego, czyni się wiadomem, że konkurs celem obsadzenia posady sędziego powiatowego w Gródku z dniem 18 czerwca 1892 upływa.

Lwów, 29 maja 1892.

L. 23077 (3192 1—3)

Konkurs na posadę zarządcy przy urzędzie pocztowym w Sanoku z poborami IX. klasy rangi i kaucyą w kwocie równającej się całorocznej płacy.

Podania należy wnieść najpóźniej do 10 czerwca br. w c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 27 maja 1892.

L. 104 (3191 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Starejsoli poszukuje dyetaryusza z miesięczną płacą 25 zł. a. w. Metrykę chrztu i świadectwa należy nadesłać przed dniem 10 czerwca 1892.

Starasól, d. 29 maja 1892.

L. 25441 (3193 1—3)

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozpisuje niniejszem konkurs na obsadzenie prowizorycznej posady likwidatora-korespondenta przy krajowych składach publicznych dla zboża i spirytusu, połączonych ze składem wolnem we Lwowie.

Z posadą tą połączona jest płaca o rocznych 1200 zł. a. w.

Od kandydatów na powyższą posadę wymaga się przedłożenia:

1) dokładnego życiorysu,
2) dowodu nieprzekraczalnych lat 40,
3) świadectwa z egzaminu z rachunkowości kupieckiej i kameralnej,
4) dowodu samoistnej praktyki w dziale podwójnej (kupieckiej) buchalteryi i korespondencyi kupieckiej w polskim i niemieckim języku.

Pożądany jest nadto dowód samoistnej praktyki w dziale spedycyjnym i handlowym, bądź w instytucyi publicznej, bądź w większym domu handlowym również w języku polskim i niemieckim.

Podania zaopatrzone w powyższe dowody należy wnieść najdalej do 15 czerwca 1892 na ręce Dyrekcyi powyższych składów.

Stabilizacya na powyższej posadzie nastąpić może dopiero po systemizowaniu samej posady przez Wys. Sejm i jeżeli kandydat należycie spełniać będzie swe obowiązki.

Lwów, dnia 27 maja 1892.

Kuratele.

L. 21110 (3149 3—3)

Dla Józefa Lipki z Kobylan marnotrawcą uznanego ustanawia się Jana Wieprzka z Kobylan kuratorem.

C. k. Sąd deleg. miejski
Kraków, dnia 25 maja 1892.

L. 11055 (3098 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnowie ogłasza, że Wojciecha Piwkę z Wierzchosławic uznano za umysłowo niedołężnego, i ustanowiono dla niego kuratorem Walentego Podlaska z Wierzchosławic.

Tarnów, dnia 7 maja 1892.
C. k. Radca sądu krajowego

L. 3541 (3101 3—3)

Annę Skopykową z Turzańska uznana za marnotrawną. Kurator Mikołaj Jedynak z Turzańska.

C. k. sąd powiatowy.
Bukowsko, 16 czerwca 1891.

L. 15363 (3130 3—3)

Mykieta Buniak, gospodarz z Jaryczowa starego, z powodu marnotrawstwa wzięty w kuratelę. Kuratorem jego ustanowiono Jaśka Andrejczyka, gospodarza w Jaryczowie starym.

C. k. Sąd pow. m. dl. S. II.
Lwów, dnia 15 września 1891.

L. 3472 (3171 1—3)

Michał Greńczuk z Ostrowa uznany marnotrawcą.

Kuratorem ustanowiono Faustyna Grochalę tamże.

C. k. Sąd powiatowy.
Bełz, dnia 12 maja 1892.

L. 1769 (3184 1—3)

Anna Łucyszyn z Czołhan uznana marnotrawczynią.

Kuratorem jej Tymko Fedorów.

C. k. Sąd powiatowy.
Bolechów, 26 marca 1891.

Wyroki prasowe.

Zl. 113 (2881)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 28 März 1892, Z. 339/2742, die Weiterverbreitung der Nr. 11 der in Mailand erscheinenden Zeitschrift: „L'Illustrazione popolare, Giornale per le famiglie" vom 13 März 1892 nach § 58 c St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 29 März 1892, Z. 345/2779, die Weiterverbreitung:

a. der Nr. 9326 der in Mailand erscheinenden Zeitschrift: „Il Secolo" vom 11—12 März 1892 nach § 65 a St. G.;

b. der Nr. 10 der in Genua erscheinenden Zeitschrift: „L'Eco degli Irredenti" vom 20 März 1892 nach §§ 58 c, 63, 65 a, 300, 302 und 305 St. G.;

c. der Druckschrift: „XX Dicembre" Guglielmo Oberdan — In memoriam — Reale Tip. Gir. Burato nach §§ 63, 65 a und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 29 März 1892, Z. 342/2767, die Weiterverbreitung der Nr. 12 der in Mailand erscheinenden Zeitschrift: „L'Illustrazione italiana" vom 20 März 1892 nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 9 April 1892, Z. 382/3087, die Weiterverbreitung der Nr. 11655, der in Mailand erscheinenden Zeitschrift: „La Perseveranza" vom 20 März 1892 nach § 58 c St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 9 April 1892, Z. 382/3087, die Weiterverbreitung der Nr. 12 der in Mailand erscheinenden Zeitschrift: „Il Piccolo Italiano, giornale pei fanciulli" vom 20 März 1892 nach §§ 65 a und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 12 April 1892, Z. 388/3131, die Weiterverbreitung der Druckschrift: a. „Prof. V. Ostermann — Vilotte friulane — Udine 1892. Tip. Domenico del Bianco Editore“ nach §§ 63 und 516 St. G; b. „Prof. V. Ostermann — Vilotte friulane —Appendice (Edizione riservata non è posta in commercio), Udine, Tip. Domenico del Bianco 1892“ nach § 516 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 12 April 1892, Z. 387/3130, die Weiterverbreitung der Druckschriften:

a. „La Venezia“ ddo. 28—29 Marzo 1892, No. 88;

b. „La Sveglia“ ddo. Parma, 30 Marzo 1892, No. 33;

c. „Gazzetta di Venezia“ ddo. 1 Aprile 1892, No. 91;

d. „Gazzetta del Popolo“ ddo. Torino, 1—2 Aprile 1892, No. 93;

e. „L'Osservatore Cattolico“ ddo. Milano, 1—2 Aprile 1892. No. 74, und

f) „Gazzetta Piemontese“ ddo. Torino, 1—2 Aprile 1892, No. 92, nach § 58 lit. c St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Görz hat mit dem Erkenntnisse vom 16 April 1892, Z. 1698, die Weiterverbreitung der ausländischen Druckschrift: „Estratto sommario della sentenza pronunziata della gioventu liberale italiana“ nach §§ 58 c, 63, 64 und 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 22 Februar 1892, Z. 1031, die Weiterverbreitung der Nr. 312 der Zeitschrift: „L'Eco di Pola“ vom 20 Februar 1892 wegen des Artikels: „Mutando insegua“ nach § 302 St G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 7 April 1892, Z. 839, die Weiterverbreitung der in Prag gedruckten nicht periodischen Druckschrift: „Nezdarovska nejnovejsi pisen“ nach Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 21 April 1892, Z. 9570, die Weiterverbreitung der Nr. 17 der Zeitschrift: „Sipy“ vom 16 April 1892 wegen der mit „O nouzi v Cechach nemelo by se mluvit“ überschriebenen Illustration nach § 300 St. G., sowie wegen des Artikels: „Toho v Labyrintu sveta jeste nebylo“ sammt Illustration nach den §§ 491 und 493 St. G. sowie nach Art. V des Ges. vom 17 Dec. 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 23 April 1892, Z. 9881, die Weiterverbreitung der Nr 16 der Zeitschrift: „Posel z Budce“ vom 20 April 1892 wegen des Artikels: „Opustenejsi opustenych“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 29 April 1892, Z. 3181 Stf., die Weiterverbreitung der 2 Auflage der vom politischen Vereine „Vorwärts“ in Reichenberg herausgegebenen nicht periodischen Druckschrift: „Der Maien-Bote“, Festschrift zur Feier des 1 Mai 1892 wegen des Artikels, der mit den Worten „Wenn sich“ beginnt und mit „Tadler“ endet, nach den §§ 302 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Tabor hat mit dem Erkenntnisse vom 3 Mai 1892, Z. 3372, die Weiterverbreitung der Nr. 9 der Zeitschrift: „Podripske Listy“ vom 1 Mai 1892 wegen des Artikels: „Pred novym bojem“ nach § 65 lit. a St. G. verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Zara hat mit dem Erkenntnisse vom 27 April 1892, Z. 2988, die Weiterverbreitung der Nr. 15 der Zeitschrift: „Srbski Glas“ vom 20 April 1892 wegen des Artikels: „Pisu nam iz Kotora nach § 491 St. G. verboten.

Zl. 115 (2951)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 39 der periodischen Druckschrift: „Kikeriki! Humoristisches Wochenblatt“ vom 15 Mai 1892 in dem Artikel mit der Aufschrift: „Vertrauensvotum“ das Vergehen nach § 491 St. G., beziehungsweise nach Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Zugleich wird die von der k. k. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme dieser Druckschrift nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.

Wien, am 14 Mai 1892.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landes- als Preßgericht Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 20 der periodischen Druckschrift: „Arbeiter-Zeitung“ vom 13 Mai 1892 in den Artikeln: 1. unter der Überschrift: „Von Nah und Fern“ beginnend mit „Kaiser Wilhelm“ bis „vollzog“ das Vergehen nach § 491 St. G. und 2. mit der Aufschrift: „Die Socialdemokratie und die geistige Bildung der Menschheit“ in der Stelle von „die Malerei zeigt“ bis „in den Sinn“ und 3. mit der Überschrift: „Der Capitalismus, das ist der Feind“ in der Stelle von „Der Ausspruch“ bis zum Schlusse das Vergehen nach § 303 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Zugleich wird gemäß § 489 St. P. O. die von der k. k. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme bestätigt, und gemäß § 37 Pr. G. auf Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.

Wien, am 14 Mai 1892.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in Nr. 742 der periodischen Druckschrift: „Der junge Kikeriki! Humoristisch-satirisches Wochenblatt“ vom 15 Mai 1892, in den Aufsätzen mit der Aufschrift: 1. Neupreußisches Grenadier-Lied, 2. Der deutsche Kaiser, 3. Aus Berlin, 4. Preußisch, das Vergehen nach §§ 491, 493 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Zugleich wird die von der k. k. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisirten Exemplare dieser Druckschrift erkannt.

Wien, am 14 Mai 1892.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des Druckwerkes: „Denkwürdigkeiten aus dem Leben des k. k. Hofrathes Heinrich Gottfried von Bretschneider, 1739—1810, von Karl Friedrich Singer. Wien und Leipzig. Verlag von J. Eisenstein & Cie. 1892“ in den Stellen auf Seite 213—214 von „Es war ein“ bis „Handlung lustig“, Seite 277 von „Es war damals“ bis „und Feigheit“, Seite 290—291 von „Gelehrsamkeit“ bis „zu verzeihen“, Seite 296—297 von „Der einzige Mensch“ bis „ihr zu“, Seite 302 von „Auch hatte“ bis „suchen muß“, Seite 304—305 von „Ich sah“ bis „Raum nicht ist“ und auf Seite 315—317 von „Leopold den zweiten“ bis „mündlich unterrichten“ das Verbrechen nach § 64 St. G. und in ersterer Stelle auch das Vergehen nach § 303 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Zugleich wird die durch die k. k. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme dieser Druckschrift nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.

Wien, am 14 Mai 1892.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 11751 (2856 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Aschera Rubina, że przeciw niemu wniosła firma Kosches et Birnbaum pozew de prs. 7 kwietnia 1892 l. 10643 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 158 złr. w. a z przyn., i że wydany w skutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 8 kwietnia 1892 l. 10643 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adw. dr. Danielowi Kaufmannowi z substytucyą adw. dr. br. Lewartowskiego w Krakowie.

Poleca się Ascherowi Rubinowi, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Kraków, 6 maja 1892.

L. 12645 (2859 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Aschera Rubina, że przeciw niemu wniósł Maurycy Lipschütz pozew de prs. 7 kwietnia 1892 l. 10645 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 214 zł. 50 ct. w a. z przynależyt., i że wydany w skutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 8 kwietnia 1892 l. 10645 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi p. adw. dr. Raczyńskiemu z substytucyą adw. dr. Hubaczka w Krakowie.

Poleca się Ascherowi Rubinowi, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Kraków, 6 maja 1892.

L. 2905 (3039 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku uwiadamia Leona Lankaua z życia i miejsca pobytu niewiadomego, że Abraham Weiner wniósł przeciw niemu prośbę o nakaz zapłaty sumy wekslowej 375 zł. wa. zpn. której tus. uchwałą z dnia dzisiejszego l. 2905 zadość uczyniono.

Oraz ustanowił Sąd dla pozwanego kuratora w osobie p. adw. dr. Flakowicza w Sanoku polecając mu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Sanok, dnia 20 maja 1892.

L. 2908 (3042 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku uwiadamia Leona Lankaua z życia i miejsca pobytu nieznanego, że Jakób Sprecher wniósł przeciw niemu prośbę o nakaz zapłaty sumy wekslowej w kwocie 375 zł. wa., zpn. której uchwałą z dnia dzisiejszego l. 2908 zadość uczyniono.

Oraz ustanowił Sąd dla pozwanego kuratora w osobie p. adw. dr. Flakowicza polecając pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Sanok, dnia 20 maja 1892.

L. 2288 (2935 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że ustanowił z powodu wniesionego dnia 13 lutego 1892 do l. 2288 pozwu do postępowania pisemnego Mikołaja Dyczkowskiego, Grzegorza Chaburskiego i nieletnich Leonii i Ludwiki Rogalskich przez Matkę Katarzynę Rogalską przeciw niewiadomym z życia i pobytu Tadeuszowi, Franciszce i Feliksowi Pietrzyckim oraz Ludwice Sumińskiej o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Chmielówka czyli Wieniawka ciążących tam na rzecz Maryanny z Kadłubiskich Pietrzyckiej 3/5 części, zaś na rzecz Ludwiki Sumińskiej 1/5 części sumy 1200 rubli rossyjskich z pn. dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu pozwanych kuratorem adwokata dr. Gromnickiego, a zastępcą jego adwokata dr. Pohoreckiego i doręczenie pozwu do rąk kuratora zarządził celem wniesienia obrony w ciągu 90 dni.

Wzywa się zatem powyższych pozwanych, by informacyę w tej sprawie kuratorowi udzielili lub innego zastępcę Sądowi wymienili, gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania wynikłe samym sobie przypisać będą musieli.

Tarnopol, 20 lutego 1892.

L. 2714 (2895 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie dla niewiadomego z miejsca pobytu Mojżesza Leiby Drimmera ze Skały kuratorem adwokata dr. Komerinera w Borszczowie i temuż uchwałę hipoteczną z dnia 26 maja 1890 l. 5601 doręcza.

C. k. Sąd powiatowy.

Borszczów, dnia 18 marca 1892.

L. 1712 (2893 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Mojżesza Leiby Dimmera ze Skały kuratorem adwokata dr. Komerinera w Borszczowie i temuż uchwałę hipoteczną z dnia 25 maja 1890 l. 5599 doręcza.

C. k. Sąd powiatowy.

Borszczów, 18 marca 1892.

L. 3543 (2894 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie ustanawia w sprawie egzekucyjnej Herscha Kürschnera przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Mortkowi Rosenkranz pto 2 złr. 50 ct. dla tegoż ostatniego kuratora w osobie dr. Orłowskiego i temuż tusądową uchwałę z dnia 27 stycznia 1892 l. 12749 doręcza.

Borszczów, 26 marca 1892.

L. 8730 (3131 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie ustanawia w sporze przez Ryfkę z Brawów Kleinerową 4 maja 1892 pko Süssiemu Kleinhändlerowi i spół. o zniesienie współwłasności realności Nk. 177 Tarnów Zawale whl. 290 ks. gr. Tarnów, wdrożonym dla niewiadomych z miejsca pobytu i życia współpozwanych, Chany Drucker, Cypry Drucker, Lai Drucker, Wigdera Druckera, Mindli Drucker, Lazara Kleinhändlera, Chaskla Kleinhändlera, Eliasza Derdigera, Chaskla Derdigera, Abrahama Derdigera, Szymona Derdigera, Dawida Kleinhändlera i Samuela Metha względnie tychże niewiadomych spadkobierców ustanowiono kuratorem adw. dr. Tebusa Salamona, tegoż zastępcą adw- dr. Elisza Goldhammera z Tarnowa i zawiadamia o tem nieobecnych tym edyktem.

Tarnów, dnia 12 maja 1892.

L. 2975 (2875 3—3)

Sąd Zatorski zawiadamia Melchiora Oczkosia i Piotra Oczkosia, że Tekla z Oczkosiów Frączkowa wniosła przeciwko nim i wspólnikom skargę o uznanie zapłaty 260 zł. Kuratorem dla nich ustanowiono dr. Biegańskiego, który ich z prawnym skutkiem tak długo zastępować będzie, dopóki albo sami się nie zgłoszą lub innego pełnomocnika sobie nie ustanowią.

Z sądu powiatowego.

Zator, 9 maja 1892.

L. 1709 (2843 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krościenku zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Antoniego Scisłę, że celem doręczenia mu tutejszo sądowej rezolucyi z 23 marca 1892 l. 1253 i dalszych w sprawie Arona Kornfelda z Nowego Sącza przeciw niemu pto 50 zł. zpn. ustanowiono dlań kuratorem Józefa Arendarczyka z Szczawnicy wyżnej.

C. k. Sąd powiatowy.

Krościenko, 26 kwietnia 1892.

L. 3182 (2880 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadania z miejsca pobytu niewiadomego Kazimierza Józefa 2 im. Gorzyckiego, iż przeciw niemu Samuel Freiman pozew de praes. 13 października 1891 l. 9244 o zapłatę 1508 zł. 63 ct. wniósł, i że do zastępywania go kurator w osobie Józefa Onyszkiewicza c. k. not. w Zborowie ustanowionym został.

Wzywając zarazem Kazimierza Józefa 2 im Gorzyckiego, by ustanowionemu kuratorowi środki do obrony praw służące dostarczył lub innego zastępcę wskazał gdyż inaczej skutki zaniedbania tego sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Zborów, 20 kwietnia 1892.

L. 2416 (2901 3—3)

Sąd Ulanowski wzywa niewiadomych spadkobierców Maryanny Cieplichowicz zmarłej tutaj pozostawiwszy kodycyl, aby w roku zgłosili się do sądu i prawa swe do spadku wywiedli, gdyż inaczej nieobjęta część lub cały spadek Wysokiemu Skarbowi wydany zostanie.

Ulanów, 26 kwietnia 1892.

L. 1976 (2840 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodaah ustanowił dla niewiadomej z miejsca pobytu Barbary Horkosiewicz zam. Abrahamów, w sprawie spadkowej śp. Maryi Horkosiewicz, zmarłej 24 października 1886 w Folwarkach małych kuratorem ad actum Karola Babla w Brodach.

O tem się ją z tem zawiadamia, że spadkodawczyni ustanowiła testamentem z dnia 18 kwietnia 1887 spadkobiercami swe córki: Annę Salecką, Annę Horpeniu i Helenę Romaniec, i że Anna Horpeniuk na mocy umowy z dnia 24 lutego 1887 na zaspokojenie jej legitymy i spłaty części spadkowej po śp. ojcu Janie Horkosiewicz, zobowiązała się zapłacić 30 zł. i tę kwotę ubezpieczyć w stanie biernym realności spadkowej.

Wzywa się więc Barbarę zamęż. Abrahamów, by w ciągu jednego roku w sądzie się zgłosiła i swe oświadczenie tak co do ważności testamentu, jako też zobowiązania Anny Horpeniuk wniesła, lub też w tym celu innego pełnomocnika uatanowiła, w przeciciwnym razie spadek przyznany zostanie na podstawie rzeczonego testamentu.

C. k. Sąd powiatowy.

Brody, dnia 2 marca 1891.

L. 4950 (2887 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w w Kołomyi zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Stoklassę, że po zmarłym dnia 23 maja 1855 w Sopowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Wacława Stoklassa przypada na niego 1/6 część spadku wedle inwentarza wartości 65 zł. wa. przedstewiającgo a zarazem nadmienia, że jeżeli Jan Stoklassa w przeciągu roku od dnia włączenia edyktu do spadku tego się nie oświadczy, ani pełnomocnika nie ustanowi, w jego imieniu kurator adw. dr. Stauber do spadku się zgłosi, z tymże kuratorem postępowanie spadkowe przeprowadzone, a przypadająca dla niego scheda aż do wykazania jego śmierci pod zarządem kuratora zostanie.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Kołomyja, 31 marca 1892.

L. 669 (2886 1—3)

Der Inhaber:

1) der Prämien - Schuldverschreibung Ser. 10678 Nr. 49 der österreichischen Gesellschaft vom Rothen Kreuze im Nennwerthe 10 fl.;

2) der Prämien - Schuldverschreibung Ser. 3412 Nr. 77 des Vereines vom Rothen Kreuze in den Ländern der heiligen Krone Ungarns;

3) des Prämienloses Ser 2887 Nr. 88 zum Ausbau der Buda-Pester Leopoldstädter Basilica und zur Erhaltung kirchlicher Baudenkmähler;

4) der Prämien - Schuldverschreibung Ser. 11360 Nr. 15 der italienischen Gesellschaft vom Rothen Kreuze Nennwerth von 25 Lire — aufgefordert — obgenannte Schuldverschreibungen binnen einem Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen vorzubringen, als sonst nach Ablauf dieser Frist solche über Anlangen des Eigenthümers für nichtig erklärt werden würden.

K. k. Bezirksgericht.

Staremiasto, am 30 December 1891.

L. 12521 (2888 1—3)

Sura Schwarz, wdowa po Pinkasie Schwarz, umarła w r. 1885 m Żurowie bez rozporządzenia ostatniej woli, a do spuścizny po niej pozostałej należy szesnasta część realności w Żurowie pod l. sp. 55 położonej.

Ponieważ spadkobiercy Sury Schwarz sądowi zupełnie są nieznani, przeto wzywa się wszystkich, którymby jakiekolwiek prawa spadkowe do spuścizny po Surze Schwarz w Żurowie bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli w r. 1885 zmarłej, przysługiwały, ażeby te prawa w przeciągu roku w tutejszym sądzie zgłosili i deklaracye wnieśli, gdyż inaczej pertraktacya tego spadku, dla którego na razie ustanawia się Bendeta Breiera w Żurowie kuratorem, tylko z deklarowanymi spadkobiercami przeprowadzoną i tymże spadek przyznany będzie, niobjęta zaś część spadku na rzecz Państwa jako bezdziedziczna przypadnie.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Bursztyn, dnia 30 grudnia 1890.

L. 20483 (3125 1—3)

C. k Sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że p. Ozyasz Blatt wniósł pod dniem 11 maja 1892 l. 20483 pozew przeciwko niewiadomym wspólnikom i wierzycielom byłej firmy austr. Banku centralnego w Wiedniu, a względnie byłej filii tegoż banku we Lwowie o uznanie sumy 108 zł. 70 ct. za umorzoną i eliminowaną ze stanu biernego sumy 154 zł., względnie z ceny kupna sprzedaży 1/2 realności 404 4/4 we Lwowie zpn.

Ponieważ miejsce pobytu strony pozwanej nie jest znane, a zatem ck. sąd krajowy do zastępowania strony pozwanej na tejże koszt i szkodę tutejszego adw. dr. Kwiatkowskiego z substytucyą adw. dr. Ambesa kuratorem mianuje, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej, przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. Sąd krajowy.

Lwów, dnia 14 maja 1892.

L. 17903 (3126 1—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, iż w skutek prośby Jakóba Hübla de praes. 30 marca 1892 l. 13622 wdraża postępowanie w celu amortyzacyi karty zastawniczej, przez kasę zaliczkową ck. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie w dniu 24 listopada 1888 do l. 4768 wystawionej, na dwa losy austr. Czerwonego Krzyża ser. 11359 nr. 41 i ser. 11950 nr. 2 opiewającej, wzywając wszystkich, w których ręku ta karta zastawnicza znajdować się może, aby takową w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni, licząc od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej" sądowi okazali, w przeciwnym bowiem razie karta ta zastawnicza za pozbawioną wszelkiej mocy prawnej uważaną, a jej wystawiciel do żadnego wcale wywodu i odpowiedzi w tym przedmiocie obowiązanym nie będzie.

C. k. Sąd krajowy.

Lwów, dnia 14 maja 1892.

L. 19614 (3128)

Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgericht wird hiemit kundgemacht, dass am 6 Mai 1892 im Handelsregister für Gesellschaftsfirmen, bei der Firma: „General-agentschaft in Lemberg der k. k priv.: „Riunione Adriatica di Sicurta in Triest" das Erlöschen der dem Ernst Heller ertheilten Procura-Zeichnung eingetragen wurde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 14 Mai 1892.

L. 2040 (2898 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Łopatynie w celu uporządkowania stanu tabularnego realności spadkowej Semka Melnyka ustanawia dla niewiadomej z miejsca pobytu Horpyny Melnyk kuratorem Jacka Wołosiuka z Toporowa i doręcza temuż tus. uchwałę z dnia 30 września 1891 l. 4438.

Łopatyn, 15 kwietnia 1892.

L. 2267 (2902 1—3)

Sąd powiatowy w Zatorze zawiadamia Józefa Kędziora, że Justyna z Stankiewiczów Zborzeńska 2 Ankusowa 3 Kędziorowa wniosła przeciwko niemu i innym pozew o wydanie 1/5 spadku Macieja Kędziora. Kuratorem ustanowiono Romana Madeyskiego Notaryusza w Zatorze, który go tak długo zastępywać będzie, dopóki Józef Kędzior albo sam się nie stawi lub innego zastępcy nie ustanowi.

Zator, 9 kwietnia 1892.

L. 2987 (2862 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Emanuela Fränkla i G. G. Kirscha tudzież nieznanych ich spadkobierców i prawonabywców, że na dniu 4 kwietnia 1892 do l. 2987 przeciw nim Franciszek Angelo Antoni 3im. Clément pozew do postępowania pisemnego o uznanie pretensyi pozwanych do tegoż powoda w kwocie 1000 talarów pruskich zazgasłą w skutek przedawnienia.

Kuratorem dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo mianowano adw. dr. Chlebowskiego w Nowym Sączu z substytucyą adw. dr. Zielińskiego i wyznaczono termin 90 dniowy do wniesienia obrony.

Rzeczą więc jest pozwanych albo mianowanemu kuratorowi dostarczyć środków do obrony, albo też innego sobie obrońcę wybrać i o tem sądowi donieść, inaczej bowiem szkodliwe, z zaniedbania wyniknąć mające skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Nowy Sącz, 9 kwietni 1892.

L. 27173 (2853 1—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Taubę z Milletów Żabnerową i Izaka Milleta, że celem doręczenia wydanych w sprawie Löbla Josefsthala przeciw spadkobiercom Schaji Milleta pto 225 zł. zpn. uchwał tabularnych, a w szczególności uchwały z 21 listopada 1890 l. 29227, i uchwały z dnia 26 czerwca 1891 l. 13540 Taubie z Milletów Żabnerowej, tudzież uchwały z dnia 26 czerwca 1891 l. 14540 Izakowi Milletowi, i ewentualnie późniéj wydać się mających, ustanowionym został dla nich kuratorem adw. dr. Horowitz z substytucyą adw. dr. Schönberga, i zarazem poleca kurandom, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebne środki do obrony praw ich służyć mające dostarczyli, lub też o miejscu swego zamieszkania lub o ustanowieniu innego pełnomocnika tutejszemu sądowi donieśli.

Kraków, 20 listopada 1891.

L. 3260 (3015 1—3)

Vom k. k. Kreisgerichte zu Wadowice wird Herr dr. Isidor Daniel, Advokat in Wadowice zum Kurator ad actum des verschollenen Benjamin Strauss in der Wechselsache d s Jakob Better wider Benjamin Strauss pto 1500 fl. c. s. c. bestellt was dem Benjamin Strauss durch dieses Edict zu dem Ende kund gemacht wird, damit er dem bestellten Vertreter seine Behelfe mittheile oder einen anderen Sachwalter dem Gerichte nahmhaft mache.

Wadowice 17 Mai 1892.

L. 6178 (2837 1—3)

Beim k. k. Kreisgerichte in Tarnopol als Handelsgerichte ist in das Register für Einzelnfirmen die Firma „B. Schwager Speditions et Commissionsgeschäft in Podwołoczyska" eingetragen worden

Tarnopol, am 30 April 1892.

L. 3567 (2891)

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego rzekomo w Ameryce mieszkającego Chaima Herscha Tennenbauma, że uchwałę z dnia 10 lipca 1890 l. 7739, którą zezwolono na intabulacyę prawa zastawu dla sumy 12 zł. zpn. w stanie biernym 1/4 części realności l. wyk. hip. 734 gminy kat. Jezierzany na rzecz Szmila Törstera doręczono ustanowionemu kuratorowi p. adw. dr. Orłowskiemu w Borszczowie, i że rzeczą jest jego udzielać temu kuratorowi informacyj lub o swym pobycie sądowi donieść.

Borszczów, 30 marca 1892.

L. 17768 (3180 1—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, iż w skutek prośby Anatola Wachnianina de praes. 3 kwietnia 1892 l. 14206 wdraża postępowanie w celu amortyzacyi kuponów płatnych dnia 30 czerwca 1892 od 4 1/2 % listów zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie Ser. IV. Nr. 1363 na 500 zł. i Ser. III. Nr. 4100, 4098 i 4099 po 1000 zł. wzywając wszystkich, w których ręku kupony te znajdować się mogą. aby takowe w przeciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni licząc od dnia zapadłości tych kuponów sądowi okazali, w przeciwnym bowiem razie kupony te za pozbawione wszelkiej mocy prawnej będą uważane, a ich wystawca do żadnego wcale wywodu i odpowiedzi w tym przedmiocie obowiązanym nie będzie.

Lwów, dnia 14 maja 1892.

L. 8903 (2882 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z pobytu Michała Nowaka, iż dlań w sprawie egzekucyjnej Walentego Podrazy przeciw Michałowi Nowakowi pto 50 zł. wa, zpn. kuratorem adw. dr. Jana Stoca w Tarnowie a tegoż zastępcą adw. dr. Józefa Rosta w Tarnowie ustanowiono.

Tarnów, dnia 12 maja 1892.

L. 7475 (2939 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach zawiadamia, iż dnia 29 grudnia 1889 zmarł w Brodach bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli Mojżesz Jatter. Gdy miejsce pobytu syna tegoż, Schulima Jattera sądowi nie jest wiadome, wzywa się go aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu oświadczenie swe do spadku wniósł, w przeciwym bowiem razie postępowanie spadkowe z oświadczającymi spadkobiercami, i z ustanowionym dla niego kuratorem dr. Bernardem Grossem adwokatem w Brodach przeprowadzonem zostanie

Brody, dnia 23 maja 1891.

L. 9807 (2941 1—3)

C. k- Sąd powiatowy w Dębicy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Kędziora, iż kuratorem dla niego w sprawie spadkowej po Macieju Kędziorze 1 maja 1891 z pozostawieniem kondycylu zmarłym Piotr Krasoń ustanowionym został.

Wzywa sie niewiadomego Wojciecha Kędziora, aby w ciągu jednego roku zgłosił się w sądzie i deklaracyę spadkową złożył lub innego kuratora ustanowił, gdyż inaczej pertraktacya spadkowa z mianowanym kuratorem zostanie przeprowadzoną.

Dębica, 16 stycznia 1892.

L. 3415 (2938 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach zawiadamia. iż dnia 16 lutego 1890 w Brodach zmarł bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli Samuel Wolkenberg.

Gdy miejsce pobytu tegoż syna, wedle ustawy do spadku powołanego Ignacego Wolkenberga sądowi nie jest znane, wzywa się tego Ignacego Wolkenberga, by w przeciągu jednego roku licząc od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu oświadczenie do spadku wniósł, gdyż inaczej postępowanie spadkowe z oświadczonymi spadkobiercami i z ustanowionym dla niego kuratorem dr. Maurycym Braunem adwokatem w Brodach przeprowadzone zostanie.

Brody, dnia 13 marca 1892.

L. 5523 (2955)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 19 kwietnia 1892 wpisano do rejestru handlowego przy firmie „Towarzystwo powroźnicze w Radymnie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką", że uchwałami Rady nadzorczej i walnego zgromadzenia z dnia 13 lutego 1892 w miejsce członka Dyrekcyi Marcina Popkiewicza, członkiem Dyrekcyi Michała Gruszę jako magazyniera wybrano.

Przemyśl, 30 kwietnia 1892.

L. 5867 (2934)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd handlowy ogłasza, iż w rejestrze handlowym dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Towarzystwo kredytowe w Zbarażu stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną 5 krotną poręką" uwidoczniono, że dotychczasowy zastępca dyrektora Nathan Schutzman, w Stryjówce zamieszkały, ze składu dyrekcyi wystąpił, następnie, że w skutek uchwały powziętej na walnem zgromadzeniu tego towarzystwa, na dniu 10 marca odbytem, zmieniony został §. 4 statutu towarzystwa w tym kierunku. iż dyrekcya ma się składać tylko z trzech członków a mianowicie z dyrektora, kasyera i kontrolora.

Tarnopol, dnia 30 kwietnia 1892.

L. 6517 (2956)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu jako Sąd handlowy ogłasza, iż zapisano w rejestr handlowy dla firm pojedynczych firmę „Markus Ginsberg przedsiębiorstwo udzielania zaliczek na handel zbożem w Tarnopolu" po niemiecku „Markus Ginsberg Getreide-Vorschusgeschäft in Tarnopol".

Tarnopol, dnia 7 maja 1892.

L. 10221 (2961 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Horodence ustanawia w sporz Procia Pilipów przeciw niewiadomym z miejsca pobytu Józefowi Łubińskiemu i Maryannie Łabeńskiej o wła snośc realności wyk. hip. 3 ks. Czernelica dla tychże pozwanych kuratorem adwokata dr. Białkowskiego z Horodenki i wzywa ich by kuratorowi informacyę udzielili lub innego pełnomocnika sądowi przedstawili, gdyż inaczej skutki z zaniedbania tego polecenia sami by sobie przypisać musieli.

Horodenka, 29 sierpnia 1891,

L. 2387 (3175 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Wiktoryę Michalską, tudzież spadkobierców śp. Józefa Olszewskiego, jako to Józefę Olszewską, dalej Wiktoryę Olszewską matkę i opiekunkę małoletnich Mikołaja, Rafała, Januara Olszewskich, ze pod dniem 6 marca 1892 l. 2387 wnieśli przeciw nim Samuel i Ryfka Bohrerowie, Sałka i Amelia Feigenbaumowie pozew o wykreślenie prawa zastawu dla kaucyi 850 zł. na karcie C. 3/4 części realności lwh. 123 gminy Leżajsk zaintabulowanej, że w skutek tego termin do rozprawy wyznaczony na dzień 7 lipca 1892 o godzinie 9 rano, a kuratorem powyższych niewiadomych z życia i miejsca pobytu pozwanych adwokat dr. Gaberle ustanowiony został.

Wzywa się przeto powyższych pozwanych, aby przed tym terminem tutejszemu sądowi donieśli, kogo za pełnomocnika w tym sporze sobie obierają, albo kuratorowi środki obrony dostarczyli, gdyż skutki zaniechania tego sami sobie przypiszą.

C. k. Sąd powiatowy

Leżajsk, 12 marca 1892.

L. 5031 (2884)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi zarządził na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru spółek zarobkowych i gospodarczych, na podstawie statutu z dnia 6 kwietnia 1892 nowo zawiązanej spółki: „Towarzystwo kredytowe i oszczędności, zarejestrowane stowarzyszenie z ograniczoną poręką w Gwoździcu" tej treści, że przedmiotem przedsiębiorstwa jest prowadzenie interesu kredytowego w celu dostarczenia wyłącznie członkom gotowych pieniędzy, potrzebnych im do obrotu w handlu lub przemyśle, za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków – czas trwania tego stowarzyszenia nieoznaczony, a poręka do pięciokrotnej kwoty podpisanego przez członka udziału ograniczona, że na pierwszych członków dyrekcyi zostali wybrani: Antoni Grzegorz Agopsowicz z Trofanówki, Jakób Agopsowicz z Nazurny, Josel Schikler Dawida z Kułaczkowiec, Boruch Reiter z Chomiakówki i Izaak Sucher Grünberg z Gwoździca, którzy za towarzystwo w ten sposób podpisywać będą, iż dwóch z nich swe podpisy pod firmą kłaść będą — w końcu, że wychodzące od towarzystwa zawiadomienia przez publiczne plakaty mają być ogłaszane, lecz także przez zamieszczenie w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej" mogą być ogłaszane.

C. k. Sąd obwodowy.

Kołomyja, dnia 23 kwietnia 1892.

L. 3155 (2957 1—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie zawiadamia Jakóba Schnapp, że na prośbę Leizora Eliasza Brater de pr. 29 kwietnia 1892 l. 3155, wydano przeciw niemu równocześnie nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 zł. zpn., i że z powodu niewiadomego miejsca pobytu jego ustanowiono dlań kuratora w osobie adw. dr. Billeta z substytucyą adw. dr. Mijałowskiego w Złoczowie.

Wzywa się przeto Jakóba Schnapp, by się do ustanowionego kuratora zgłosił, lub innego zastępcę ustanowił i o tem sądowi doniósł.

Złoczów, 30 kwietnia 1892.

L. 6992 (3053 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia J. J Dalleta i Kahanego, z życia i miejsca pobytu nieznanych, względnie spadkobierców ich z imienia, życia i miejsca pobytu nieznanych, że Leon Chill przeciw nim o nakaz zapłaty sumy wekslowej prośbę wniósł, któremu żądaniu uchwałą z dnia 21 maja 1892 l. 6992 zadość uczyniono.

Oraz ustanowił sąd dla tych pozwanych kuratorem w osobie p. adwokata dr. Ruczki w Jarosławiu z zastępstwem p. adwokata dr. Glanza w Przemyślu i poleca pozwanym, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli, lub innego pełnomocnika sądowi przedstawili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, 21 maja 1892.

L. 3637 (3001 1—3)

C. k. Leżajski Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Andrzeja Majdera, że w sprawie tabularnej Jakóba Majdera, o intabulacyę praw własności 1/5 whl. 780 i 4/100 whl. 782 w Brzózie królewskiej dla niego kuratora w osobie Michała Hałaja ustanowił i temuż kuratorowi rezolucyę tabularną do l. 11271 doręczył.

Leżajsk, 28 kwietnia 1892.

L. 5823 (2963 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie oznajmia z miejsca pobytu niewiadomemu Wasylowi Romaniukowi, że dnia 9 maja 1892 do l. 5823 Simche Heifermann pozew przeciw niemu o zapłacenie kwoty 27 zł. 70 ct. wa. zpn. wniósł, na który termin do rozprawy ustnej według postępowania drobiazgowego na dzień 24 czerwca 1892 o 8 godzinie rano wyznaczono i że dla niego Michała Romaniuka kuratorem ad actum ustanowiono.

Wzywa się więc Wasyla Romaniuka, ażeby temu kuratorowi środków dowodowych dostarczył, lub innego zastępcę tutejszemu sądowi oznajmił, inaczej sprawa niniejsza z ustanowionym kuratorem wedle obowiązujących w Galicyi ustaw przeprowadzoną będzie, a skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Peczeniżyn, 9 maja 1892.

L. 13167 (2958 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach w sprawie egzekucyjnej Jakóba Mantel przeciw Perli Roth o 40 zł. wa zpn. zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Perlę Roth, iż na prośbę Jakóba Mantel uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 13167 wpis egzekucyjnego prawa zastawu dla pretensyi 40 zł. wa. zpn. w stanie dłużnym 1/8 części ciała hipotecznego wyk. hip. 852 księgi gruntowej dla gminy katastralnej Brody objętego, tudzież przymusowa sekwestracya dochodów z 1/8 części dozwolone zostały, i że celem doręczenia tej uchwały, jak i dalszych uchwał w tej sprawie wydać się mających, ustanowionym został dla niej kurator w osobie dr. Grossa adwokata w Brodach, któremu też do obrony praw swoich potrzebną informacyę udzielili lub sądowi innego zastępcę wskazeć ma inaczej następstwa zaniedbania sama sobie przypisać będzie musiała.

Brody, dnia 25 sierpnia 1891.

L. 1859 (2973 1—3)

Wzywa się z miejsca pobytu niewiadomego Jana Postawę, aby w ciągu roku zgłosił się do tutejszego sądu i wniósł deklaracyę do spadku po swoim synie Stanisławie Postawie, w Mıszkienicach dnia 18 lutego 1888 z pozostawieniem kodycylu zmarłym, inaczej spadek ten byłby pertraktowany z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Pawłem Wyczesanym dla niego ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, 30 czerwca 1891.

L. 3183 (2992 1—3)

C. k. Sąd powiatowy Kęcki celem doręczenia Katarzynie Smolikowej z miejsca pobytu niewiadomej ts. rezolucyi z dnia 22 lutego 1892 l. 696, oraz dalszych zapaść mających w sprawie egzekucyjnej Józefa Grabowskiego przeciw tejże Katarzynie Smalikowej i spóln. o zapłacenie sumy 100 zł. zpn., ustanowił dla Katarzyny Smolikowej kuratora w osobie Jana Lankosza z Kęt i o tem Katarzynę Smolikową celem strzeżenia praw zawiadamia.

Kęty, dnia 13 maja 1892.

L. 1826 (3002 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie wzywa niewiadome z miejsca pobytu Annę Wilkównę i Anielę Walaszkównę, ażeby do spadku po śp. Franciszku W. laszku, zmarłym w Tuchowie w przeciągu 1 roku tem pewniej się zgłosiły, ile że wrazie przeciwnym spadek ten ze zgłaszającymi się dziedzicami z ustanowionym dla nich w osobie p. Kazimierza Goyskiego ck. notaryusza w Tuchowie kuratorem pertraktowany będzie.

Tuchów, 27 marca 1892.

L. 12109 (3010)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wykreślenie z rejestru dla spółek handlowych firmy spółkowej „J. Tislowitz et Wohlfeld“, handel towarów łokciowych w Krakowie z powodu zaniechania przedsiębiorstwa.

Kraków, dnia 29 kwietnia 1892.

L. 6108 (3012)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu jako handlowy ogłasza, że na dniu 1 maja 1892 w rejestrze handlowym dla spółek zarobkowych i gospodarczych przy firmie Towarzystwo żyrowe i kredytowe w Przemyślu, stowarzyszenie z ograniczoną poręką wpisano, że na Dyrektorów wybrano powtórnie Zygmunta Münza i Dawida Löwenthala, zaś jako nowych Dyrektorów wybrano Maurycego Schwarca aptekarza. i Kalmana Dufta, zaś na zastępcę Henryka Godel, przemysłowców w Przemyślu.

Przemyśl, 7 maja 1892.

L. 11586 (2991 1—3)

Zawiadamia się niewiadomego z życia i miejsca pobytu Hunę Leiba z Tarnowa, iż w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego w Tarnowie przeciw niemu i Leibie Hirszowi o 80 zł. zpn., z większej kwoty 120 zł, egzekucyjne przyznanie na własność i wydanie temuż Towarzystwu nadwyżki z ceny kupna 2/3 części realności lwh. 159 ks. gr. dla gminy Grabówka w kwocie 602 zł. uzyskanej, a w sądowym depozycie złożonej dozwolonem, i że dla niewiadomego kuratorem ad actum adwokat dr. Bronisław Gałecki ustanowionym został.

C. k. Sąd powiatowy deleg. miejski

Tarnów, dnia 9 maja 1892.

L. 2394 (3030 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radomyślu ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Morytki syna Michała, celem doręczenia mu tut. sąd rezolucyi tabularnej z dnia 30 kwietnia 1891 l. 3215, kuratora w osobie Wojciecha Strycharza z Wampierzowa.

O tem zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Morytkę syna Michała celem strzeżenia swych praw.

Radomyśl, dnia 26 marca 1892.

L. 10926 (3009 1—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie wzywa każdego, ktoby był w posiadaniu książeczki wkładkowej Kasy oszczędności m. Krakowa nr. 125084 na imię Eleonory Godzińskiej wystawionej a na sumę w kapitale 400 złr. opiewającej, której saldo z dniem 1 stycznia 1892 kwotę 408 zł. 66 ct. wynosiło, aby w przeciągu 6 miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia w urzędowej Gazecie Lwowskiej tę książeczkę wkładkową Sądowi przedłożył, po upływie tego czasu bowiem za nieistniejącą i wszelkiej mocy prawnej pozbawioną, uznaną zostanie.

Kraków, 14 kwietnia 1892.

L. 4255 (3038 1—3)

Leżajski Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Sobestyana Sadła, że celem doręczenia rezolucyi tabularnej z dnia 16 października 1891 l. 9151 w sprawie o intabulacyę realności lwh. 454 gminy Grodzisko górne objętej, dla niego kutora w osobie Antoniego Czerwonki z Grodziska górnego ustanowił i temuż kuratorowi rzeczoną rezolucyę doręczył.

Leżajsk, 9 maja 1892.

L. 5510 (3017 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Filipa Drozdziaka, iż celem doręczenia mu ts. rezolucyi tabularnej z dnia 12 sierpnia 1891 l. 11897, ustanowiono dlań kuratorem p. adw. dr. Barbackiego i temu rzeczoną rezolucyę doręczono.

Nowy Sącz, dnia 31 marca 1892.

L. 5147 (2994 1—3)

Niewiadomą z życia i miejsca Katarzynę Kostra z Podgrodzia zawiadamia się, że w sprawie egzekucyjnej Wigdora Schleichera przeciw niej o zapł. 48 zł. a. w. zpn., ustanowiono dla niej kuratora ad actum adwokata dr. Mańkowskiego w Rohatynie.

C. k. Sąd powiatowy.

Rohatyn, 9 maja 1892.

L. 4064 (2986 1—3)

Zawiadamia się Aleksandra Domhera i Władysława Kroczyńskiego z miejsca pobytu nieznanych, że na prośbę Towarzystwa zaliczkowego w Zakopanem wydano przeciw nim nakaz zapłaty sumy wekslowej 180 złr. z pn., który doręczono ich kuratorowi adw. dr. Barbackiemu w Nowym Sączu.

Nowy Sącz, 7 maja 1892.

L. 2645 (2989 1—3)

Gdy Mojżesz Bader wykazał, że jako właściciel propinacyi w Radoczy Trzeszczkowszczyznie przeprowadzić ma postępowanie o przyznanie mu wynagrodzenia za prawo propinacyjne, w czem interesowani są spadkobiercy Jana Skrobacza, a mianowicie według dekretu dziedzictwa ck. Sądu krajowego w Krakowie z dnia 31 lipca 1878 l. 16438 Magdalena 1 v. Wojcik, 2 v Kołacz i Filip Skrobaczowie, tudzież dożywotniczka 1/4 części Jadwiga Skrobacz, 2 v. Foryciarzowa, których obecne miejsce pobytu według poświadczenia zwierzchności gminnej jest niewiadomem; i gdy w braku ich zastępstwa prawo Mojżesza Badera cierpieć by mogło, przeto ck. sąd obwodowy przychylając się do prośby tegoż, ustanawia w myśl § 276 kod. cyw. dla Magdaleny 1 v. Wojcik, 2 v. Kołacz, dla Filipa Skrobacza, tudzież dla Jadwigi Skrobacz, 2go ślubu Foryciarz, kuratora ad actum w osobie Kornela Trzeszczkowskiego z Radoczy.

O tem zawiadamia się tychże kurendów z wezwaniem, aby praw swych strzegli.

C. k. Sąd obwodowy.

Wadowice, 7 maja 1892.

L. 3260 (3016 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie podaje do wiadomości, iż uchwałą z 5 grudnia 1891 l. 8483 dozwolono na prośbę Hermana Grosskopfa wpis przeniesienia prawa zastawu dla sumy 88 zł. wa zpn. w stanie biernym realności wyk. hip. 711 ks. gr. miasta Złoczowa objętej, na rzecz Simche Fröhlicha zaintabulowanego, na rzecz Hermana Grosskopfa, i że dla z życia i miejsca pobytu niewiadomego Simche Fröhlicha ustanowiono kuratorem adwokata dr. Wittlina w Złoczowie, któremu powyż nadmienioną uchwałę doręczono.

C. k. Sąd obwodowy.

Złoczów, 7 maja 1892.

L. 6795 (2988 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niniejszem nieznaną z miejsca pobytu i życia Sarę Kures, że dla niej w egzekucyjnej sprawie ck. uprzyw. galic. akcyjn. Banku hipotecznego przeciw Chaimowi i Sarze Kuresom o zapłacenie 42 zł. 60 ct. i 42 zł. 60 ct. zpn. adwokata dr. Landesberga kuratorem, a adwokata dr Langera tegoż zastępcą w celu doręczenia jej uchwał zamianowani zostali, oraz wzywa się ją, ażeby bezzwłocznie w tutejszym sądzie adres swój podała, lub innego zastępcę tut. sądowi wskazała, gdyż powstałe dla niej ztąd skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

C. k. Sąd obwodowy.

Tarnopol, 14 maja 1892.

L. 3975 (3067 1—3)

Tarnobrzeski Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Franciszka Dula z Grębowa, iż Chana Grünspann wniosła przeciw niemu pozew de praes. 17 marca 1892 l. 3975 o 200 zł. i że w tej sprawie kuratorem dla niego ustanowiono adwokata dr. Rebena w Tarnobrzegu a do rozprawy wyznaczono termin na 18 lipca 1892 o 9 rano.

Wzywa się go tedy, aby na terminie albo osobiście stanął albo przed terminem kuratorowi potrzebnej udzielił informacyi.

C. k. Sąd powiatowy.

Tarnobrzeg, dnia 23 marca 1892.

L. 6560 (2936)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu jako Sąd handlowy ogłasza, iż zapisano w rejestr handlowy dla firm pojedynczych firmę „Samuel Amarant dzierżawca młyna i stawu w Tarnopolu“.

Tarnopol, dnia 7 maja 1891.

Licytacye.

L. 3184 (3043 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze ogłasza niniejszem, że w sprawie Aleksandra Czechaka przeciw masie spadkowej śp. Dominika Zbrożka o zapłacenie sumy 230 zł. wa zpn sprzedawać będzie w zabudowaniu sądowem w sali Nr. 14 na dniu 3 czerwca 1892 o godz. 10 przed południem najmniej za cenę w ilości 1141 zł. wa., a na dniu 8 lipca 1892 o godz. 10 przed południem także poniżej tej ceny, realność położoną w Samborze w dzielnicy przemyskiej pod lk. 80/110 masy spadkowej Dominika Zbrożka własną, ciała tabularnego nie stanowiącą.

Wadyum wynosi 114 zł. wa. i może być w gotówce lub papierach wartościowych do lokacyi pieniędzy sierocińskich zdolnych złożonem.

Inne warunki sprzedaży, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania są do przejrzenia w tutejszej registraturye.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli est adw. dr. Steuermann.

C. k. Sąd obwodowy.

Sambor, 31 marca 1892.

L. 1881 (2838 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Złoczowie podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia należących się od Antoniego Majera Leonowi Schapira 2000 zł. aw. zpn. i Leonowi Rosenthal 6000 zł. aw. zpn., przedsięwziętą zostanie przymusowa jawna sprzedaż w drodze licytacyi następujących sum: 1. 547 zł. 20 ct z 6 prc. od 16 grudnia 1872 bieżącymi odsetkami, kosztami 32 zł. 8 ct. i 8 zł. 77 ct. w stanie biernym majętności Łopatyn jako karty głównej, tudzież w stanie biernym majętności Szczurowice, Chmielno, Laszki Nowostawce, Hrycowola, Podmanasterek, Kustyn i Rudenko, niemniej w stanie biernym realności w Brodach pod l. 143,4/8, 5/9 i 1285 Kazimierza Stefana 2 im. Młodeckiego własnych na rzecz dłużnika Antoniego Majer zahipotekowanej, dalej 2. sum a) 3000 zł. z 6 prc. od 4 września 1870 bieżącymi odsetkami 1/3 prc. prowizyą. kosztami sądowymi 83 zł. 8 ct., 9 zł. 42 ct., b) 4000 zł. z 6 prc. od 7 lipca 1876 bieżącymi odsetkami, kosztami 20 zł. i 11 zł. 36 ct. pochodzącej z tytułu dzierżawy folwarku w Berlinie, c) 2090 zł z większej sumy 5090 zł. z 6 prc. od 6 sierpnia 1870 bieżącymi odsetkami, kosztami 3 zł. 10 ct. i 116 zł. 50 ct., d) 5085 zł. z 6 prc. od 16 września 1870 bieżącymi odsetkami i kosztami 126 zł. 67 ct., e) 4926 zł z 6 prc. od 1 października 1870 bieżącymi odsetkami i kosztami 126 zł. 67 ct., f) 5058 zł. z 6 prc. od 1 października 1870 bieżącymi odsetkami i kosztami 126 zł. 67 ct., wreszcie g) sumy 10000 zł. z 6 prc. od 29 stycznia 1875 bieżącymi odsetkami wedle wykazów hip. 431 C. poz. 8, 11, 23, 143, 151, 174, dalej C. poz. 12, 15, 149, 151, 158, 202, dalej C. poz. 27, 48, 49 173, nareszcie C. poz. 75, 95, 112, 175, w stanie biernym dóbr Szczurowice jako karty głównej, tudzież majętności Łopatyn, Chmielno, Laszków, Nowostawce, Hrycowola, Podmanasterek, Kustyn i Rudenko jako karty ubocznej na rzecz dłużnika Antoniego Majer zahipotekowanych, w dwóch terminach, a to dnia 4 lipca 1892 i dnia 8 sierpnia 1892 zawsze o godzinie 10 przed południem w tus. zabudowaniu.

Cenę wywołania stanowi nominalna wartość każdej z tych sum a mianowicie co do sumy:

a) 547 zł. 20 ct. aw. zpn kwota 547 zł. 20 ct.
b) 3000 zł. aw. zpn. kwota 3000 zł.
c) 4000 „ „ „ „ 4000 „
d) 2090 „ „ „ „ 2090 „
e) 5085 „ „ „ „ 5085 „
f) 4926 „ „ „ „ 4926 „
g) 5058 „ „ „ „ 5058 „
h) 10000 zł aw. zpn. kwota 10000 zł.

zaś wadyum

ad a) kwota 55 zł. aw.
ad b) kwota 300 zł. aw.
ad c) kwota 400 zł. aw.
ad d) kwota 210 zł. aw.
ad e) kwota 508 zł. aw.
ad f) kwota 493 zł. aw.
ad g) kwota 506 zł. aw.
ad h) kwota 1000 zł. aw.

Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpić może tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, na drugim terminie zaś także niżej ceny wywołania, jednak nie niżej 1/3 części z ceny wywołania.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Heleny Haydner, Cecylii vel Celiny Pauli i Władysława Pauli, tudzież dla innych z nazwiska i miejsca pobytu nieznanych wierzycieli, którzyby po dniu 19 stycznia 1892 prawo zastawu na powyższych sumach uzyskali i tych, którymby z jakichkolwiek powodów uchwała dozwalająca licytacyę doręczoną być nie mogła ustanawia się kuratora Longina Rożankowskiego, adwokata w Złoczowie.

Złoczów, 15 kwietnia 1892.

L. 10491 (2972 1—3)

Dnia 1 lipca 1892 i 1 sierpnia 1892 o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż ½ realności pod lk. 88 w Mokrzyskach wyk. hip. 88 księgi gruntowej gminy Mokrzyska objętej Łukasza Gemzy własnej na rzecz małol. Anieli, Antoniego, Stanisława i Jakóba Pałachów celem zaspokojenia sumy 100 zł. zpn.

Cena wywołania 300 zł. 50 ct.

Wadyum 31 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony Antoni Kurlata, ck. notaryusz w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 15 lutego 1892.

Doniesienia prywatne.

Poszukuje się

nauczycielki na wieś do jednej dziewczynki. Wymagane początkowe nauki szkolne, język francuski i fortepian. — Bliższe porozumienie P. Z. poste restente Sokal. 704

Klozetowy papier zdrowia

1000 sztuk po 30, 50 i 80 ct. rozsyła za gotówkę lub pobraniem pocztowem handel papieru **Henryka Boschan**, Wiedeń, Laurenzerberg I. 696

Krokiety od 8.— do 40.—,
Lawn-Tennisy po 35.— do 50.—,
Gry ogrodowe, Sersa, Wolanty itp.
Gimnastykę pokojową i ogrodową po 8.50 do 12.— zł.
Lampiony i ognie sztuczne.
Wielki wybór parasolek po cenach najtańszych
poleca magazyn
Henryka Müllera
Lwów, ul. Hallcka l. 6. 710
Cenniki na żądanie darmo.

Swietny interes.

Poszukuję spólnika z kapitałem 5 tysięcy — 10 procent hipotecznie zabezpieczone, prócz tantyemy. Bliższa wiadomość w biurze dzienników we Lwowie, ul. Karola Ludwika l. 7. Listy z zapytaniem należy zaopatrzyć marką. 685

DESINFEKCYA

naftalina, kamfora, proszek Zacherla, kwas karbolowy, wapno karbolowe i inne środki desinfekcyjne

są do nabycia po najtańszych cenach u firmy handlowej

WOLF CZOPP

Lwów, ulica Zółkiewska l. 2.

Skład farb, materyałów i chemikalij. 628

MORSZYN

Zdrojowisko solankowo-borowinowe, zakład wodoleczniczy, słoneczne kąpiele, otwarty od 10go maja. Lekarz kierujący dr. Wilhelm Strzechowski. Zamówienia listowne przyjmuje Franciszek Medvey. 598

Wydawnictwa prawnicze

Księgarni Spółki wydawniczej polskiej

w Krakowie, Rynek, Pałac Spiski.

HELCEL A. Z. Dawne prawo prywatne polskie, część obejmująca wstęp, zasady ogólne i prawo rzeczowe . . zł. 1.20

KASPAREK Franciszek prof. Podręcznik prawa politycznego, tom I. . . zł 4.— (Tom II. pod prasą).

— Zadanie filozofii prawa i jej stanowisko w dziedzinie nauk prawnych zł. —.60

KOCZYŃSKI Michał. Prawidła jurysdykcyi cywilnej z 1852 r., tudzież ustawy egzekucyjne z r. 1887 i noweli procesowej z 1874 r., objaśnione z wywodów i wniosków władzy ustawodawczej w przekładzie poprawnym z dołożeniem przepisów związkowych . . . zł. 1.20

KRZYMUSKI Edmund prof. O najnowszym projekcie kodeksu karnego austryackiego ct. 50

— Szkoła pozytywna prawa karnego we Włoszech . . . zł. —.80

— Wykład prawa karnego ze szczególnem uwzględnieniem ustaw austryackich, 2 tomy . . . . zł. 6.—

— Wykład procesu karnego austryackiego zł. 5.—

MADEYSKI Stanisław prof. Zarys nauki o posiadaniu jako podstawa do wykładu powszechnego prawa prywatnego austryackiego . . . zł. —.70

ORŁOWSKI Maryan. Przepisy budownicze i ogniowe dla obszarów dworskich i gmin wiejskich w Galicyi . zł. —.40

— Ustawa drogowa dla Galicyi z 18 sierpnia 1886 . . . zł. —.80

REINGER Józef dr. Podręcznik austryackiego prawa wekslowego, przekład poprawny z uwzględnieniem tekstu niemieckiego oraz ustaw wekslowych wydanych dla Węgier, Bośnii i Hercegowiny zł. 1.50

„VOLUMINA LEGUM“, tom IX. obejmuje: prawa, konstytucye i przywileje od r. 1782 do 1792 . . . zł. 4.—

WDOWISZEWSKI W. Przepisy budownicze, ogniowe i porządkowe dla miasta Krakowa zł. 1.80. — Oprawne w płótno zł. 2.20

ZOLL Fryderyk prof. Pandekta czyli nauka rzymskiego prawa prywatnego, z krótkiem uwzględnieniem historycznego rozwoju pojedynczych jego instytucyj, tom I. zł. 3.–

Do nabycia w każdej księgarni. 711

Centralne biuro sprawunków dla prowincyi 117

Lwów, ulica Kopernika L. 11.

RYMANÓW

Zakład zdrojowo-kąpielowy, ze źródłami silnie słonemi, jod, brom i lit zawierającemi.

Pora kąpielowa rozpoczyna się z dniem 20 maja i dzieli się na trzy okresy t j. I. od 20 maja do 19 czerwca, II od 20 czerwca do 19 sierpnia, III od 20 sierpnia do 20 września.

W I. i III. okresie mieszkania w domach będących własnością Zakładu o 1/3 części tańsze. Od taksy zdrojowej uwolnieni być mogą tylko w I. i III. okresie ubodzy zaopatrzeni w świadectwa ubóstwa przez odnośne c. k. Starostwo zatwierdzone, 2 restauracye, muzyka zakładowa, sklepy, piekarnia, rzeźnia i tp. w Zakładzie.

Stacya „Rymanów“ c. k. kolei państwowej odległa od zakładu o 8 kilometrów. poczta, telegraf, apteka w miejscu.

Lekarzem zakładowym jest dr. Dukiet z Przemyśla, oprócz niego ordynują i inni lekarze.

Zakład rozsyła wodę mineralną ze wszystkich trzech źródeł, która na każde zamówienie bywa świeżo napełnianą, sól leczniczą do kąpieli i do użytku wewnętrznego, tudzież ług bromo jodowy.

Wszelkich objaśnień udziela i broszurki rozsyła Dyrekcya zakładu zdrojowo-kąpielowego w Rymanowie. 671

(Przedruk nie będzie płacony).

Krawatki. Rękawiczki. Parasole.

Magazyn

Mikołaja Ludwiga

we Lwowie przy ul. Halickiej 14

poleca: 154

Rękawiczki, krawatki, perfumerye, pończochy, skarpetki, kalosze, parasole, gorsety, w wielkim wyborze po cenach najprzystępniejszych. Łaskawe zlecenia z prowincyi załatwia odwrotną pocztą.

Kalosze rossyjskie.

NOWY WYNALAZEK

PARFia IXORA

ED. PINAUD

Mydło	à l'IXORA
Essencya dla chustek	à l'IXORA
Woda tualetowa	à l'IXORA
Pomada	à l'IXORA
Olejek	à l'IXORA
Puder ryżowy	à l'IXORA
Kosmetyk	à l'IXORA

37, boulevard de Strasbourg, 37. 331

„Bałłabanówka“

Jest rzecza dowiedziona, że 8-letnia żytnia wódka przed obiadem pobudza apetyt — przed kolacyą **pomaga trawieniu.**

Koniak (a ile jest z tego prawdziwego?) **to farsa! Bańka mydlana! Pieniądz wyrzucony!** 579

Tylko stara żytnia wódka odpowiada ustrojowi ludzkiemu. — Tysiace osób o tem się przekonały. — Doktorowie polecają. — Chemia stwierdziła.

Do nabycia w handlu

KAROLA BAŁŁABANA

we Lwowie.

Największy skład powozów

nesseldorfskiej fabryki przedtem Schustala i Sp.

Polecamy nasze ekwipaże, powozy landauskie, landolety coupe, caps, mylors, fajetony, dorożki damskie i zwyczajne, jakoteż wszystkie gospodarskie wózki lub tarantasy w najlepszem wykończeniu z gwarancyą doskonałego wyrobu przy bardzo przystępnych cenach. Także przyjmują się odnowienia i reparacye powozów.

E. & J. STROMENGER

Skład powozów, siodeł i uprzęży

we Lwowie. przy ul. Karola Ludwika 5. 304

Ogłoszenie.

Niniejszem ogłasza się XVI. król. węg.

loteryę dobroczynną państwową

której czysty dochód

według najwyższego postanowienia Jego ces. i król. Apostolskiej Mości z dnia 8-go stycznia 1892

w ten sposób podzielonym być ma, że instytut pensyjny węgierskich dziennikarzy 2/10 części, ogród freblowski zakładu im. Maryi Waleryi w Szekely-Udvarhely, komisya samarytańska krajowego zakładu sanitarnego, dom wychowawczy dzieci w Fiume, fundusz który ma być utworzony dla ubogich wdów i sierót po urzędnikach, ogólny szpital w Marmaros-Sziget, mający być zbudowanym w Temeszwarze szpital ogólny, budapeszteński ogólne polikliniczne towarzystwo i ogólny szpital w Munkaczu po jednej dziesiątej części spod iewanego czystego dochodu.

Postanowione na 3435 w ogólnej liczbie wygrane wynoszą wedle następnego planu gry 160.000 zł

a mianowicie:

1 główna wygrana z		60000 zł.	4% od podatku obligacyach indemnizacyjnych	300 wygranych po 50 zł razem 15000 zł. w gotówce
1 wygrana	po 10000 zł. razem	10000 zł.		
5 wygrane	po 5000 „	15000 zł.		
10 wygranych	po 1000 „ „	10000 zł.		3000 wygranych po 10 zł. razem 30000 zł, w gotówce
20 „	po 500 „ „	10000 zł.		
100 „	po 100 „ „	10000 zł.		

Ciągnienie nastąpi nieodwołalnie 23 czerwca 1892. Los kosztuje 2 zł. wa.

Losy można dostać w dyrekcyi loteryi w Budapeszcie (Peszt, główny urząd cłowy, suteryny), — u wszystkich urzędów loteryjnych, solnych i podatkowych, prawie we wszystkich urzędach pocztowych, w banku Merkur w Wiedniu i u organów do sprzedaży ustanowionych we wszystkich miejscowościach monarchii.

640 Budapeszt, 1 kwietnia 1891. Król. węg. Dyrekcya loteryi.

Wyroby krajowe.

Centralny Bazar krajowy

we Lwowie,

ulica Karola Ludwika l. 5 dom W. p. Stromengera, I. piętro.

Już nadeszły 712

wyroby ze Sławuty

burki, kołdry, koce, welury, pledy i t. p.

Również są na składzie

modne w różnych deseniach i kolorach

sukna z Kęt

na ubrania męskie, letnie, jesienne i zimowe.

Kantor wymiany

c. k. uprz. gal. akcyj. Banku hipotecznego

kupuje i sprzedaje wszystkie efekta i monety po kursie dziennym najdokładniejszym nie licząc żadnej prowizyi.

Jako dobrą i pewną lokacyę poleca

4½ prc. listy hipoteczne

5 prc. listy hipoteczne premiowane

5 prc. listy hipoteczne bez premii

4½ prc. listy Towarz. kredytowego ziemskiego

4½ prc. listy Banku krajowego

4½ prc. pożyczkę krajową galicyjską

4 prc. pożyczkę propinacyjną galicyjską

5 prc. pożyczkę propinacyjną bukowińską

4½ prc. pożyczkę węgierskiej kolei państwowej

4½ prc. pożyczkę propinacyjną węgierską

4 prc. węgierskie Obligacye indemnizacyjne,

które to papiery Kantor wymiany Banku hipotecznego zawsze nabywa i sprzedaje

po cenach najkorzystniejszych.

Uwaga: Kantor wymiany Banku hipotecznego przyjmuje od P. T. kupujących wszelkie wylosowane a już płatne miejscowo papiery wartościowe, tudzież zapadłe kupony za gotówkę, bez wszelkiego potrącenia, zaś zamiejscowe, jedynie za potrąceniem rzeczywistych kosztów.

Do efektów, u których wyczerpały się kupony, dostarcza nowych arkuszy kuponowych, za zwrotem kosztów, które sam ponosi. 52

Syróp ziołowo-słodowy dr. Seeburgera

znakomity i wypróbowany środek przeciw wszelkim chorobom piersiowym, 92

krtani, kokluszowi, chrypce i t. d.

Cena butelki wraz z przepisem użycia 50 ct.

Główny skład w aptece

pod „Srebrnym Orłem“

Zygmunta Ruckera

we Lwowie.

Zamówienia z prowincyi uskutecznia się odwrotną pocztą.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego, ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera (Zarządca Władysław J. Weber) Papier z fabryki papieru J. Fiałkowskich